

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்கைப்பள்ளி.

இஃது

ஆற்றங்கரை ஸமஸ்தானம்

ஆதினகர்த்தர்

மஹா ராஜ ராஜ ஸ்ரீ

சொக்கலிங்கப்பெத்தண்ணல்புபதியவர்கள்

பேரில்

ஷை ஸமஸ்தான வித்துவான்

கடிதை

அங்குமுத் துப்புலவரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது,

K. S. சங்கரநாராயண பிள்ளையால்

தழுது

சிந்தாமணியந்திரசாஸ்திரம்

பதிவிடப்பட்டது.

பாணையங்கோட்டை.

1891.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்கைப்பள்ளி.

காப்பு.

சொற்புகழ் பெருகும்பொய்கைச் சொக்கலிங் கப்பெத்தண்ணல்
கற்பக தாருமேற்சொல் காதல்கர் பள்ளிகைக்குச்
செற்பொருங் குழலாள்சத்தி சிவன்கண பதியின் வந்தோன்
வெற்பெடுத் தான்புந்தான் விண்ணவர்பலர்காப் பாமே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

ஆற்றங்கரை ஸமஸ்தான வித்துவான்
கடிகை அங்குமுத்துப்புலவரவர்கள் குமாரர்
சுப்பிரமணியப் புலவரவர்கள் சொல்லியது.

என்கீர்த்தழிநெடிலடி ஆசிரியனிருத்தம்.

மதி கருங்கொண் மூவளைநர் தினமியாளை
வாசகமருப் புடும்புதண்டா மரை பகப்பல்
கதலிகாற் சாலியின் கரும்புபெண் கன்கழுத்து
மூங்கில் பாம்பு கழுது கொங்கின்
முதிரமுத்தி லிப்பிமுத்த மேன்மையந்த முத்தின்
மிக்கங் கடிகையங்கு முத்தம் முத்திற்
துதிசெய் சொக்க லிங்கப்பெத்த னேந்திரன்பட்
சோதிமுத்தந் தோன்றினதைத் துதியார் யாரே.

இஃது

ஆற்றங்கரை ஸமஸ்தானம் சர்வாதிகாரி
பொ-சிவஞானம் பிள்ளையவர்களியற்றியது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

மங்கலம் பெருபைசால் மதுபைம் பதியி
சங்கப் புலமையோர் தவற விளக்கு
ஒன்பது பத்தா ஹபிர பந்த
என்பன வாமவை யாவையு முனாப்பே
சாதகம் பிள்ளைத் தமிழ்க்கவி பா
ஆதி கலம்பகம் அகப்பொருட் கோ
மருவுமைந் திணைச்செயுள் வருக்கக் கோ
அருமைமும் மணிக்கோ வையங்க மா
அட்ட மங்கலம் அனுராக மா
ரட்டைம னிமாலை இணைமணி மா
நவமணி மாலை நான்மணி மா
உவமையில் கவிஞ ருனாநாம மா
பலசந்த மாலை பன்மணி மா
பொலிதரு மணிமா லிபுகழ்ச் சிமா
அணிபெரு மகிழ்ச்சிமா லைவருக் கமா
மணமலி மெய்க்கித் திமாலைகாப் புமா
வளர்வேனில் மாலை வசந்த மா
தனோடுச காதுரை தாரகை மா
உற்பவ மாலை யுயர்தானை மா
முற்புல வோர்புகல் மும்மணி மா
தனாயிசை விளங்குந் தண்டக மா
விரிவினா கவரும் வீரவெட் சிமா
கருதிய வெற்றிக் கரந்தை மஞ்ச
பொருவதற் குரிய போர்க்கெழு வஞ்
வாலாறு வஞ்சி மன்னர்க் குரி
செருக்கள வஞ்சி திறங்காஞ்சி மா

ம்
ம்
ம்
ன்
ணி
வை
வை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
லை
ரி
சி
ய
லை

உனாநொச்சி மாலை உழிஞை மா
வருதம்பை மாலை வாகை மா
வாதோ ணாமஞ் சரியெண் செய்யு
குதிலா னுனாக்குத் தொகைகிசை் செய்யு
ஒலியலந் தாகி யுலகினிற் சிறந்தோ
பலர்களும் விளக்கும் பதிமந் தா
நூற்றந் தாகி னுவுலத் தருமு
போற்றும் உலாமடல் பொருத்தம் வளமட
ஒருபா வெருபுது இருபா விருபு
பாவிய ஆற்றுப் படைகண் படைரி
நிகழ்த்திய துயிலெடை நிலைபெய ரின்னி
பகுத்தும் ன ரின்னிசை பகர்பெயர் நேரி
இயலுதும் ஊர்நே ரிசையூர் வெண்
நியமமாம் விளக்கு நிலைபு நநி
கடைநிலை பொருள்சிறை காண்கை யறுசி
படையுறு தசாங்கபத் துத்தசாங் கத்தய
அரசன் விருத்த மணிய நப்பத்
பருமலை போன்ற பபோதாப் பத்
பாதாநி கேசம் கேசாநி பாத
ஆகியிற் கூறும் அலங்கார பந்தாக
வருந்திய கைக்கிளை மங்கல வள்
பொருந்திய னுது புகழு நார்ப
குழமகன் தாண்டகம் கூறிய பதிக
பழுதிலாச் சதகம் பண்ணெவி யறிவுறு
வாயுறை வாழ்த்து புறநிலை வாழ்த்
ஏயும் பெருமை யிசைபவ னிக்காத
உணர்முதத் திப்பாட்டு *உழத்திப் பாட்
இணையிலா ஊசல் எழுநூற் திருக்

லை
லை
ன்
ள்
ர்
தி
லா
ல்
து
லை
சை
சை
பா
லை
லை
ல்
து
து
ம்
ம்
லை
து
ம்
உ
து
ல்
டு
சை

*உழத்திப்பாட்டு—பட்டியரபந்தம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிறந்தவர் கல்விச் செழுந்தமிழ்க் கடவு
வந்தது கண்டு மகிழ்வுறு ரியாரோ.

செ. சமஸ்தானம் சந்தே சாஸ்திரிய வித்தவான்
கிருஷ்ணய்யங்காரவர்களியற்றியது.

அ. அசீர்க்கழிசெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.
வாரிலக் கணஞ்சேர்பொய் கைப்பதியி லுயர்க்கு.கை
மரபில வந்தோன்
பாரிலக் கணமபரம்போற் பன்மூலா யங்கு முத்துப்
பாவ லன்மீப்
பேரிலக் கணந்தொகுமைந் தருகிகர்பல் பொருள்வழங்கும்
பெருமை வாய்ப்பத்
தேரிலக் கணஞ்சொல்வழி பட்டிகன்றான் செவிவாய்க்குத்
தேனி தாமே.

செ. சமஸ்தானம் பாப்பைகல் வனிதம்
கர்னன் கிருஷ்ணபிள்ளை சொல்லியது.
அ. அசீர்க்கழிசெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மலி சிறைப்புள் ளினமனைத்தும் வணங்காநா
மணிமௌலி புனைந்தாசு செய்ய லுற்ற
குலவைன தேயன்முருக் தினைமேற் கொண்டு
குலபைமெ லாமுலவுந் தன்மை போலப்
பலகலைவு முணர்க்குகை யங்கு முத்து
பகர்தமிழ்ப்புள் ளாகபல பன்னும் போற்றச்
சிலைமதனன் சொக்கலிங்கப் பெத்த ணேந்திரன்
சீர்த்தியமேற் கொண்டெவச் செய்வதாமே.

சிவமயம்.

பொய்கைப்பள்ளி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காப்பு.

கடவுள் வணக்கம்.

(கவிப்பா.)

பார்பூத்த பூம்புனல்குழ் பண்ணைவிளை வேங்கவளர்
பேர்பூத்த சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் பள்ளிசைக்க
சீர்பூத்த பொய்கையுறை சீர்தூவெண் னீற்றுதுதற்
கார்பூத்த கைக்கனிற்றுக் கற்பகப்பொற் ருடுணையே. (சு)

தோடையம்.

சு ந் து.

(இ-ம், நாட்டை, தாளம்-சம்பை.)

பார்வளர் கொற்ற நன்குடைக் கதிபதி
பானல மிக்க செஞ்சொலுற் பவிகவி
பாரதி யொத் தியம்புவிற் பணகன
பாவலர் புகழ்வேன். ... செய—செய.

வார்வளர் புட்ப மங்கைநட் பிசைகிசை
வாரிதி சுற்று மண்டலத் தனையரை
மாமண சுற்பி லங்கநற் பணியணி
மார்பின னியவான், ... செய—செய.

கார்வளர் வுற்ற செங்கைபொற் புயசெய
கார்முடி கட்ட கங்கபத் திரகா
கார்முடில் சொக்க லிங்கபெத் தண்குண
காரிபொய் கையினுன். ... செய—செய.

சீர்வளர் சொம்பிச பந்தபட் சொல்ல
தேவரு நீத்த முத்தொழச் சிவதவ *
சேய்திணை மைக்க குங்கடற் றுறையிறை
சேவடி துணையே. ... செய—செய. (2.)

மருவு மாதர்தம் மலையொத்த முலையொத்த
வளரு நீப்புய னயிலுக்கு மயிலுக்கும்
வலிய வேளருள் வரத்தன் லிரத்தன்
வண்டமிழ்க் குரியான். ... செய—செய.

சிறுப கோளரி தலைமைக்கு நிலைமைக்கும்
நிடநர் கோளரி புலம்பெற்ற மகிழ்வுற்ற
நிறைம னோகான் மனுவுத்தி தனுவுத்தி
நெஞ்சகத் துணர்வோன். ... செய—செய.

இரத வாரியன் தருமத்தில் வருமத்தில்
எவரு நேரிலன் கலிகைக்குஞ் சிலிகைக்கும்
இசையு மீனவ னாசொக்க வருசொக்க
லிங்கபெத் தணமால். ... செய—செய.

அரசன் மீதுபன் வளமுற்ற வுளமுற்ற
அவனி யாயிதழ் பவளத்தி தவளத்தி
அருளு ளாளயன் மணியிப்பெண் ணினிவுட்கொள்
ளப்பர்நற் றுணையே. ... செய—செய. (3.)

இக்க டாக்ஹுமத் துதிர்வள நாட்டினன்
எத்த னுத்தொழத் தகுபுகழ் நாட்டினன்

இட்ட மங்கலத் தொனியிசு நாட்டினன்
எறசில்ல வார்கோன். ... செய—செய.

மிக்க சுந்தரத் தினனிதி யாற்றினன்
வெட்கு றுங்கலித் துயர்களை யாற்றினன்
மெய்த்தவஞ் செய்யுத் தமநடை யாற்றினன்
வினாமுல்லை மார்போன். ... செய—செய.

சொக்க லிங்கபெத் தணசுப வாக்கினன்
துட்டர் வந்தடித் துணைதொழ வாக்கினன்
சொற்கி றந்தமுத் தமிழ்முதிர் வாக்கினன்
சார்மன்னன் மாலோன். ... செய—செய.

பற்கு னன்றனக் குரியபட் பாட்டினிப்
பட்கி யைந்தமத் தளதொனிப் பாட்டினிப்
பற்ற வக்கெடப் புகுகமப் பாட்டினிப்
பதியையுண் ணினிவாம். ... செய—செய. (4.)

ஒலிதரு கல்வித் கற்பதி யாமென
உலாசெயும் வில்லர்ச் சுனன்மதி போன்முகன்
உளமகிழ் சின்னத் துளாசில சாமிபின்
னுனதுரை மார்கள். ... செய—செய.

மலர்மின் னுளுறை மார்பினர் தாமரை
மலரை நேரிரு தாளினை நாடொறும்
வனாவி லாமன நேமக ராகிய
மாப்பிள்ளை மார்கள். ... செய—செய.

நலமுறு திரு மாலுமின் புறுகுண
நயவச னவி பேகாஞ் சிதனெனும்
நதிகுல கனயோ கமந்திரி சிவ
ஞான தயாலும். ... செய—செய.

* ப-வாயு, கு-பூமி, கம்-ஆகாயம், அப்பு-நீர், ஆட்டின் ஐ-அக்கினி.

பலர்துதி சொக்க லிங்கபெத் தண்செய
பாதனை யொப்ப வந்தபொற் றருயிசை
பகர் தமிழ்ப்பிர பந்தபட் சொலவுயர்
பாவலர் துணையே. செய—செய. (நி)

மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி வாவு.
(கலிப்பா.)

துதிவளர்தென் பொய்கையர்கோன்
சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
சுதிர்வளர்சா லிப்புனல்வாய்க்
கால்வயற்பண்ணைக்கிசைந்த
மதிமுகவேற் கண்மடவார்
மள்ளியர்சொற் கேட்டுவிலவேள்
அதிகமயல் கொண்டவர்மே
லம்புதொடற் கெய்தினனே.

(சு)

சிலேடை.

சுந்தி.

(இ-ம். மத்திமாபதி. தாளம்-சாய்ப்பு.)

எதிர்ந்தழம்பை முகிழ்போற் சரிதனமும்—பகுத்
தியம்பு முரியபே ரிளம்பரு வமும்
துவந்தத் திணைக்கொழுந் துப்புருவமு—முன்னரை
துலங்குங் கருங்குமுலுஞ் சோர்வில் வார்ப்பாயும்
முதிர்ந்த கன்னன்மொழியு நினைநிலையாவிய்—வாற்றல்
புந்தாளினை யானை மொழியும் வண்ணம்
பொதிந்த புகழ்சேர் சொக்கலிங்க பெத்தண்ணல்—பண்ணை
புனல்வயன் மள்ளர்குலப் புவையுள்வந் தார்.

(சு)

வள்ளலிளைய சொக்கலிங்க பெத்தண்ணல்—பண்ணை
மள்ளியர் தன்மையின்னம் வகுத்துச்சொல் வேன்
பள்ளடி யாத்தினியாள் பகலிவுந் தனியாள்
பார்வைக் குளங்கனியாள் பலவிதத் தும்
உள்ளவஞ் சம்மதியா னுறக்கத்திலும் பதியா
ளொன்று மனத்துதியா னுறவு செப்புங்
கள்ள மொழிக்குகல்லாள் கலவியினுக் கொப்பில்லாள்
கணவன்மேற் சாடிச்சொல்லாள் கனதனத் தாள்.

(அ)

மூத்தபள்ளிவாவு.
(கலிப்பா.)

கருணை கரக்குரிசிங் கற்பகம்போல் வந்தபொய்கைப்
பெருமானால் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் பண்ணைமள்ளத்
திருமா தரினமூத்தாள் செவ்விக்குக் கொங்கைரண்டு
மிருதா மரைமுகிழ்போன் றிருந்தாலொப் பில்லிவட்கே.

(சு)

சுந்து.

(இ-ம். துசாபந்தி. தாளம்-ஆதி.)

பச்சைக் கல்லிட்ட மதிக்கரிய வுயர்ந்ததங்கப்
பாசிக் கொத்துமுன் கிடந்தசைய மணப்
பச்சைக்கல் விட்டமதி முகத்துக்குத் தாலியும்
பைம்பொன் மஞ்சட்கு லிப்பு யிசையக்
கச்சுக்கு ளடங்கவொண் ணுதமுலை யிரண்டுங்
கைவளையுங் குலுங்கக் கிலுங்க வொரு
முச்சகம்பணி சொக்க லிங்கபெத் தண்ணல்பண்ணை
மூத்தபள்ளி நடந்து வந்தாள்.

(க0)

பொய்கைப்பள்ளி.

இளைப்பள்ளிவாவு.

(கவிப்பா.)

கலனாகுத் தென்பொய்கை அன்னகரன் சோமனெனச்
சொலுமேர்மை நீதிபரன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
மலிரீர் வயற்பண்ணை வைப்பாற் நினைப்பள்ளி
மூலவாயி னுள்ளிருப்ப முருக்குமேத் பூத்தனவே.

(கக)

சிந்து.

(இ-ம். பெலகிரி. தாளம்-அடசாய்ப்பு.)

இலங்கு மலர்வதன மியல்நடை பாவதனம்
எழிலுணைக்க வதன மெனவு மின்னக்
கலந்தவெண் முத்துச்சரங் களபமுலை குஞ்சரங்
கண்களிரண் டஞ்சரங் கைவனை தன்னப்
பொலிந்த தடிமெல்லிடை போர்மதனுங் கண்டிடை
பொன்னாருங் கொங்கையிடை புதுருமன்ன
மலிர்தபுகழ் சேர்சொக்க லிங்கபெத் தண்ணல்பண்ணை
வைப்பாற் நினைபான்வந் தான் மலர் மானென்ன.

(கஉ)

குடும்பன்வாவு.

(கவிப்பா.)

சுந்தரஞ்சேர் தென்பொய்கைச் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
மந்திரிசிவ ஞானகொடை வள்ளல்மே வின்புறல்போற்
பந்துமுலை வைப்பாற்றுப் பள்ளி பதிலிரகச்
சிந்துவினிக் காமலது தினம்பள்ளி கொண்டனனே.

(கக)

சிந்து.

(இ-ம். கவிப்பாணி. தாளம்-ஆதி.)

மெட்டுந் திசையிரண்டு மெட்டுஞ்சென் னாடக்கு
மெட்டும் வளைதடிக்கு மெட்டு மேலுமேல்

பொய்கைப்பள்ளி.

தட்டு மெனவெலிந்த தட்டுஞ் சிரிப்புமெல்லு
தட்டு நெருக்குவாய்க்கு தட்டு மாண்மையும்
கட்டும் பாசாக்கண்டா கட்டுமென் பதங்கொண்டைக்
கட்டு மதுக்குடிப்ப கட்டுந் தோணவே
வட்ட மதிக்குடையான் செலிக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
வள்ளல்பண் னைக்குடும்பன் வந்துதோன் றினான்.

(கச)

குடும்பன்றன்பெருமைகூறல்.

(கவிப்பா.)

துன்னு புகழ்பெருகு சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
மன்னர் பிரான்பண்ணை வளாவளர்க் குங்குடும்பன்
பொன்மதிக்குழ் பொய்கையினைப் போற்றா வெவொனினும்
அன்னவொல் லோனாயுமோ ரணுவாய் மதிப்பானே.

(கரு)

சிந்து.

(இ-ம் சங்கராபரணம். தாளம்-ஆதி.)

திருமால்சொக் கலிங்கப்பெத் தண்ணல் பதமலர்தஞ்
சிரம்புனை பாதவர்கை நரம்பெடுப் பேன்
புரிவிடுப் பேன்கயி ருய்த்திரிப்பேன் பலவுமொன்றாய்ப்
பூட்டிப் பிணையற்கண்ணி கட்டித் தொடுப்பேன்
தனாய் திகழ்வார்வாய்த்தோ லிருபுறமு மெடுத்துத்
தையல்வா ரிடுவோர்தங் கையிற்கொடுப் பேன்
துணாசமுதகம் காணாதார் கரவேல்களைக் கோலாக்கித்
தொடுத்தவய லிற்களை யெடுப்பேனான் டே.

(கசு)

மாற்றா ரனைவனாயுந் தேற்றோடி னோனாகிட்டு
மற்றோர் மூளைபிடுங்க வாங்குயித்தக் கை
சேற்றினுள் ளேசெலுத்தி யேற்றாருளை மேலிட்டுச்
செழுநீர் வயல்பிதிக்கச் செய்யுயிர்த்தக் கால்

அ

பொய்கைப்பன்னு.

ஆற்றார் தமைப்பிடித்து காற்றிசையு முழுமா
டாக்கியவ் வழியில் டிக்குமித்தக, கோல்
கோற்றொடி யார்மதனன் சொக்கலிங்க பெத்தண்ணல்
கொண்டல்பண் ணைக்கேற்ற குடும்பனு னே.

(௧௭)

மூத்தபள்ளி தன்வரலாறுகூறல்.

(கவிப்பா.)

பிரபலவான் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் பூமனெனுஞ்
சூசகுண வசன தாருபண்ணைப் பள்ளனுக்கு
விரகமிக்காய் மூத்தபள்ளி விண்ணமுத மீயந்தாலு
மீரவு பகலினையா னிதழ்போ வினியாதே.

(௧௮)

சிந்த.

(இ-ம். காம்போதி. தாளம்-ஆதி.)

சில்லவார் குலபதி சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
சிறக்கும்பண் ணைக்குடும்பு செய்யடிமை யான்
மெல்லவென் னிடம்வந்தான் வேண்டிமனது வந்தான்
மேவலாம் பருவந்தான் விட்டிற்றே னென்றேன்
இல்லின் மணக்காபிட்டா னினையாள் மயங்காபிட்டா
னெல்லிவிற் காபிட்டா னிருப்பே யங்கே
ஒல்லையில் வரமாட்டா னுனாக்கேதே னுங்கமாட்டா
னுள்ளபணி செய்முத்த பள்ளினா னே.

(௧௯)

இனையபள்ளிவரலாறுகூறல்.

(கவிப்பா.)

சார்காட்டுப் பைந்தருளேர் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
சாமேற்றுங் காண்டப தனஞ்சயன்பண் ணைக்குடும்பன்
இரவேற்கு மெல்லிசைந்து மிளையாச்செய் புன்னதன்
முரமேற்றத் தக்கதிவ னெருவனன்றி வேறியே.

(௨௦)

9

பொய்கைப்பன்னு.

சிந்த.

(இ-ம்-ஆனந்தபாரதி, தாளம்-ஆதி.)

தங்கன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் பண்ணைக்குடும்பன்
தூதெய்வைப் பாற்றைவிட்டிப் பதிலிஹற் தேன்
இங்குதண்டான் கூப்பிட்டா னென்மேலிட்டே கூப்பிட்டா
னெதிர்த்தேன் காங்குபிட்டா னின்பத்தேனும்
தங்குதலிங் கென்சொல்லைத் தன்னிவ் குவிச்சொல்லை
தருகா னெனக்கேசொல்லைத் தன்னியே மூத்தாள்
அங்கேயிருப் பாத்தேடா னவளவ னுக்குத்தேடா
னவனுக்கேற் றபெண்டின பாணுகானே.

(௨௧)

குடும்பன்றன் வரலாறுகூறல்.

(கவிப்பா.)

மிக்க புகழ்பெருகு மேற்குல வார்குலத்தான்
சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் சோமன்பண் ணைப்பெருக்க
மக்காலத் தேதொடங்கி யடிமைக் குடும்புசெயப்
புக்கான் வான்முறையாய்ப் புகலுவா னானே.

(௨௨)

சிந்த.

(இ-ம்.மோகனம், தாளம்-ஆதி.)

சித்தசன் சொக்கலிங்கப்பெத்தண ராசன்முன்னோர்
சீராச்சக் திரகிரிபோற் பாரில்வாஞ் சேர்
உத்தமர் வாழும்பொய்கை முத்தமிழ் சேரும்வைப்பா
றெருகாற் றிசையுமும் பெருநாழி யும்

ஓத்தமனு முறைசெலுத்தி மேற்குல வானென்
யுரை செய்ய வழிமுறை யாகபுரி
அத்தினன் தொட்டுநோய்க் கித்தமகிழ் பண்ணைக்கொத்
தடிமைக் குடும்புசெய்ப்பன் னடியானானே.

(2௬)

பன்னென் பதகிமென்பார் தீண்டாமெ பென்பர்தோஷம்
பழனெல் லென்கைபா னீர்பாய்ச்சி வினையு
கொள்ளுகி றுர்பலருத் தீண்டவிதற் கிலையோ
கோயிற் கிண்பென் றுற்கோயி லென்றண்டோ
வள்ளச்செர்க் கவிக்கப்பெத் தண்ணல்குள மனைத்தும்
வயலுற காற்றுநட மன்னியார லும்
எள்ளரு மெந்தனாது மேற்றம்பண் னைக்காதலா
விழிபுகாசெய் வதுவுமெவர் காணுண்டே.

(2௭)

குடும்பனென்ப துயர்ந்தகாதி யானல்ல வென்பர்
குடும்ப னுயர்ச்சிவினைக் கூறவெனி தோ
கெடுக்கடற்புலியுள் ளோவாவர் குலத்துக்கு
கிழ்த்துக் கணையுள் ளோனே குடும்பமும்
திடஞ்சேர் மறையோராதி குலகிதோட்ட குக்கெல்லாஞ்
சேர்த்திருக்கு மென்பெயர் தெரியு மீது
தடம்புயன் சொக்கவிக்கப் பெத்தண்ணல் பண்ணைமள்ளச்
சாதித் குடும்பனெனைத் தள்ளலரிதே.

(2௮)

பார்புகழ் மதுகாசெக் னுரினில் வசியர்கள்
பார்ப்பார்கள் வாழ்தெருப் பள்ளத்தெரு வென்றே
ஆருமறிக் தவலையிக முார்பயி ருயிர்க்கும்
ஆதார மாகிய ரீனெனத் தையுமே
சார்புறத் தாங்குவது பள்ள மறற்குரிய
தன்மைபாற் பள்ளனெனச் சாற்றும்பேர் பெற்றேன்
விரவேற் சொக்கவிக்கப் பெத்தண்ணல் பண்ணைப்பள்ளன்
மேன்மை பெவர்க்குவரும் விள்ளுங்காலே.

(2௯)

இன்னமொன்று சொல்வேனென் பன்னியர் தம்பெருமை
விதற்குமே வதிகமா மியம்பக்கே லும்
மன்னு திருகெமொல் கொண்டதும் பன்னியிசன்
மற்றோர்சேர் வதும்பன்னி மாநிலமெல் லாம்
பன்னுக் துலுக்கர்தொழு கையும்பன்னி வாசல்கல்வி
ய்விது மிடமனைத்தும் பன்னி யிவற்றால்
தென்னன்சொக் கவிக்கபெத் தண்ணல்பண் னைக்குடும்பு
செய்யடியேன் குலத்திற் கிறத்தோ னானேன்.

(2௭)

நாட்டுவனங் கூறல்.

(கவிப்பா.)

தோட்டமெலர் முல்லையணி சொக்கவிக்கப் பெத்தண்ண
கீட்டுசெந் தெற்பண்ணை யினுக்குரிய மன்னியர்கள்
கூட்டகலாத் தேமாவ் குயில்போற்செவ் வாய்திறந்து
நாட்டு வளமிசைக்க காலிசைக்க லாயினோ

(2௮)

கி ள் து.

(இ-ம்-பூபாளம், தாளம்-சாய்ப்பு.)

சங்கக் கோடி யுலாவுபன் மீனுமென்
சங்கக் கோடி புனன்முத்த மீனும்
பங்கய மது நாடொறும் பாயும்
பங்கய மது வண்டொலிப் பாயும்
அங்க ரும்பு சதமிசுத் தேடுசெய்
யங்க ரும்பு பலவிள்ளுத் தேடு
செங்கண் மால்சொக் கவிக்கபெத் தண்ணல்
கிறக்கும் பொய்கைகண் னுடெங்க னானே.

(2௯)

ஆவி னம்பல தேமலர் மேயுநல்
லாவி னம்பல கின்வள மேயு

மாவ னந்தரு பூத்தொடும் பாடுமெய்
மாவ னந்தரு மஞ்ஞையும் பாடு
மேவ ரம்பையங் காட்டுத் குவந்துவம்
மேவ ரம்பையர் முழுகுவர் வந்து
கோவ லன்சொக் கலிங்கபெத் தண்ணல்
குபேரன் பொன்னதி நாடுடங்க னூடே.
தனவ மெல்லரும் பீறுமங் வேணிசைச்
சற்றும் வேனி லெனவரி யாமல்
விளரி யஞ்சொ விளமட வர்குழன்
மேக மென்று மயிலெதிர் தாடும்
இளமை மாங்குயில் வாய்திற வாம
விருந்து மேக மிலையெனக் கூவும்
துளப மால்சொக் கலிங்கபெத் தண்ணல்
துங்கன் பொய்கைகள் னாடுடங்க னூடே.

(80)

பங்க பத்திடை தோன்று நிழலினைப்
பஞ்சி லை விரைபென வுன்னுங்
* கங்க பத்திடை தோன்று மரிதருக்
கண்கள் போலுங் கமலமுன் வின்றாக்
தங்க பத்திடை மாக்க னிரைபல
சாந்து தாகந்த னித்தின்பங் கொள்ளுஞ்
சிக்க நேர்சொக் கலிங்கபெத் தண்ணல்
செழிக்கும் பொன்னதி நாடுடங்க னூடே.

(81)

சோலை பெங்குணு மாங்குயில் பேசுந்
துணைமுலை மின்னார் சொந்தரும் பேசுஞ்
சேலை மூந்து முகிலிடை தாயுந்
திரும்பும் போதெதிர் செல்லும் பிதாவுஞ்

(82)

* கங்க அயம்-கருடவானம்.

சாலுந் தேனுஞ் செழுங்கன்னற் சாலுந்
தடஞ்செய் கால்குளந் தாவிவஞ் சாலுந்
மாலெ னுஞ்சொக் கலிங்கபெத் தண்ணல்
வளருந் தென்பொய்கை நாடுடங்க னூடே.

(83)

மிக்குங் கோக னகத்திரு வாற்றில்
விளங்குங் கோக னகக்குலஞ் சேற்றில்
திக்க னைத்து முதிருதற் பூவினஞ்
சென்று மேயு முதிருயிக் காலின
மைக்கு லங்கதி ராரஞ் செருக்கு
மலர்வண் டாங்கெரி ரார நெருக்குஞ்
சொக்க லிங்கபெத் தண்ணல் புக்குந்
துதிகொன் பொன்னதி நாடுடங்க னூடே.

(84)

நகர்வளங் கூறல்.

(கவிப்பா.)

முத்தனைய முரன் முகமதியின் னுர்மதன
துத்திய விபேகவள்ளல் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
சித்தமசிழ் காட்டுவளஞ் செப்பிமுத் தாளினையா
ஞத்தமஞ்சே ரனர்தம் முர்வனமுங் கூறினரே.

(85)

சித் து.

(தி-ம். சொனாரட்டகம், தாளம்-ஆதி.)

விதி பெங்குயின் னுர்வளர் கூட்டம்.
விரும்பி வீவர் பகம்பினிக் கூட்டம்
கோதை கார்மைக் குழலிற் புனையுந்
குளிர்பிழ லின்முன் சந்தம் புனையுந்
காத லாருண்மை நெஞ்சத் திருக்குமெக்
காது மில்லிக் கவடுந் திருக்குஞ்

சீதாச்சொக் கவிங்கபெத் தண்ணல்
செழிக்கு மாற்றக் கரைபெங்க னூரே.

(கச).

மின்ன னூரிசை வண்டிசை செய்யும்
விருப்புற் றோர்மிசை வேளம் பஞ்செய்யும்
நன்ன ரம்புது யாமொலி காட்டும்
நயந்து கேட்போர் சிசையக் காட்டும்
பொன்னக் கூடக் ககனம் பொலியும்
பொருந்தும் பூவை கிவிக்கும் பொலியும்
மன்னர் கோச்சொக்க விங்கபெத் தண்ணல்
வளர்வைப் பாற்றாகல் னூரெங்க னூரே.

(கௌ)

அஞ்சல மொனும் வேள்சர முண்டு
மடலமர் புரி யஞ்சல ரில்லைக்
கஞ்ச மென்றுக் கலங்குவ துண்டு
கருத்து டைந்து தலங்குவ தில்லை
பஞ்சமென் னுஞ்சொல் கஞ்சென்ப துண்டு
படரு கிழறெனப் பஞ்சமு மில்லை
வஞ்சி மன்சொக் கவிங்கபெத் தண்ணல்
வளர்வைப் பாற்றாகல் னூரெங்க னூரே.

(கௌ)

ஆய வாயிற் றவச மயக்கமுன்
டன்றி வேறு மறுக்கமொள் தில்லை
நீடு வான மதிக்குறை வுண்டு
நிகழ்த்து தற்கு மதிக்குறை வில்லை
பாட னூரென குவலிய முண்டு
பார்க ளாவருஞ் சல்லிய மில்லைக்
கூடன் மன்சொக் கவிங்கபெத் தண்ணல்சொக்
கோவ்வைப் பாற்றாகல் னூரெங்க னூரே.

(கசு)

ருயிற்கூக் கேட்டல்.

(கவிப்பா.)

இந்திரபொற் றுருசொக்க விங்கபெத்த னேந்திரம்மதி
மந்திரிவிவ ஞானமுதில் வாய்மைகைக் கேட்டுதல்போற்
கந்தாஞ்சேர் பண்ணாமன்ளத் தோகையர்க ளின்பமெய்திச்
சுந்தைமகிழ் மங்குயில்கள் செப்புநாக்கின் புற்றனரே. (சௌ)

சிந்த.

(இ.ம். பத்துவாராணி, தாளம்-ஆதி.)

தருநிகருங் காதலத்தான் சொக்கவிங்கப்பெத்தண்ணல்
சமுக்கமெக்கா லமுமோங்கக் கவாய்ருயிலே
பருவமுதி லெனவுதித்த விவசாயித் துணையதிக்
பாக்கியவா னெனவாழ்கக் கவாய்ருயிலே
திருவளர்சின் னத்தனாவார் மாப்பிள்ளைத் துணாமார்கன்
செயமிகுதம் பனம்பெருக்கக் கவாய்ருயிலே
அருமைமுதி லெனவுகாசெய் பையாமா னினவோரு
மதாதினமும் வாழ்த்தேறக் கவாய்ருயிலே. (சௌ)

கந்தாஞ்சேர் கங்கைருளத் துதித்தலிவ ஞானமந்திரி
தொல்லுலகென் னாம்வினங்கக் கவாய்ருயிலே
செந்திருவாழ் மாப்பிள்ளை ருனைகாரர் காணிக்கர்
சிறப்பாக வேயிருக்கக் கவாய்ருயிலே
சந்ததமும் வான்முறையாய்ப் பொய்கைகரு ஞானோருஞ்
சார்ந்தோரும் மிகவிளங்கக் கவாய்ருயிலே
கந்தாநீர் பொழியவயல் வினைவுறா னுவம்பெருகிக்
கற்பகம்போ லேதழைக்கக் கவாய்ருயிலே. (சௌ)

மழைவேண்டிக் கடவுட்பரவல்.

(கவிப்பா.)

போருஞ் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் வின்மதனல்
சொரும் பண்ணை செழிக்கவிரு மன்னியருங்
காரார் குயிலினிசை காதாக் கேட்டுவப்பாய்ப்
பாழ்மேன் முகில்பொழியப் பலதெய்வம் போற்றினரே.

(சக)

சிந்தி.

(இ-ம். புன்குகவாளி, தாளம் ஆதி.)

கற்பகவி நாயகர்க்குத் தோகைவடை பொரி
கடலை யவல்பயறி படைப்பீர் கான்
அற்புதஞ்சேர் கட்டாத்தி யம்மனுக்குப் பொங்க
லபிஷேகம் காழியூட் கட்டாடிப் பாடும்
தற்கையம்ம னுக்குக்கிடாய்ச் சூட்டங்கறி முட்டை
சோறுங்கழு விறகாய்க் கோழைகா னும்
தற்பகையெ ன்சொழுகாழி யம்மனுக்குப் பொங்கல்
சாட்டிப் பழங்கரும்பு பால்படைப் பீர்.

(சச)

மட்டார் குழலியப்பக் கம்மனுக்குத் தேங்காய்
வாய்ந்தபா னக்கம்பழம் பால்படைப் பீர்
இட்டமுடன் கொல்லக்கொண் டய்யனுக்குப் பொங்க
கிட்டுப் பிராமண போகனமுஞ் செய்வீர்
சட்டமுட னேதலத்துக் கறப்பன்முன்னே கள்ளுச்
சாராயம் வைத்துக்கிடாய் வெட்டுங்கா னும்
கட்டழக னாகுமடையுக் கறப்பனுக்கு முட்டை
கருங்கோழி கருஞ்சாவல் கள்ளும்படைப் பீர்.

(சரு)

காசினி பணியும்பேச்சி யம்மனுக்குப் பூசைக்
காண்பா லாகுத்தி யாடுங்கா னும்

தேகமிரு ராக்கதத்தி யம்மனுக்கு வேண்டுஞ்
சிறந்தபா லாகுத்தித் தாலாட்டு வீர்
வாசனைச் செம் மலர்த்தொடை வையவர்க்கு நல்ல
வளஞ்சே ருழுந்துவடை மாலைபிடு வீர்
கேசமிரு மேடைக்கார னுத்தமங்குச் சாவல்
நிலாநிலா யாய்க்கழு வேற்றுங்கா னும்.

(சக)

முலைக்கவாச் செகிட்டைய னுக்குருவம் பண்ணி
முன்னிடுத்துக் கொழுக்கிடாய் வெட்டுங்கா னும்
மாலைக்குழல் வடக்குவாய்ச் செல்லிக்குத் தீவி
மாளிளக்க மேற்றிமுலைக் கொட்டியா மீம்
சிலமுற்ற கவிபாணத் தோப்பில்லாளர் தேவ
தேவனுக்குப் பூசையி ஷேகமுஞ்செய் வீர்
ஞானமுற்றம் பணிகொக்க விக்கெபத் தண்ணல்பண்ணி
என்றாய்த் தழைத்துவிட வேங்குங்கா னும்.

(சச)

மழைக்குறி யோர்தல்.

(கவிப்பா.)

தங்கனென வந்துதித்த சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
பொங்க முறம்பண்ணி புவிபிழ் வளர்த்தேறல்
செங்கைகுவித் தித்தினத்தே நிரண்டிமுகில் பெய்யமள்ளர்
மங்கையர்தெய் வந்தொழவு மழைக்குறியுன் டாபெய்தே.

(சஅ)

சிந்தி.

(இ-ம். முகாரி, தாளம்-ஆதி.)

இன்றுமுதன் மழைபொழி கின்றமெய்க் குறி
மெழுத்தெழுத் தடையுதாடு கொழுக்கி டாய்மழி

தோன்றி

நின்றுபொழுது தக்கா லொட்டிச்சென்று மின்றுது
நிலாநிலா நிரண்டிலின் மேற்கருமை துன்னுது
துன்றுதீர்த் தவனாவெவ் வேறென்றி யார்க்குது
சொர்விலா தெறுமபுமற் றொர்சார்பிற் சேர்க்குது
வென்றிமதன் சொக்கலிங்கப் பெத்தனா துணா
வியல்புற வினையுமுதில் பெயுநிலா விலா.
வெள்ளம்வரு முன்னதாக மள்ளரே வாரும்
மேல்கனாசெய் யிடமெல்லாக் கர்மையாய்ப் பாரும்
கண்ணிருக்கென் ணெய்ப்பந்தங் கைக்கொள்ளுங்கா ணிங்கே குச்
காப்புறமுங் கட்டுங்கனா மேலிருத்தங் கே [சிவ்
வள்ளமொன்று கேளுமழை வெள்ளமேற் சென்று
வாப்பருங் சொங்கனி குடைநாச் சொலுமின்று
தெள்ளுகமிழ்ச் சொக்கலிங்கப் பெத்தனா துணா
சேரிமள்ளர்க் கெல்லாஞ் சொல்லிவாரும் காணும்.
மேக
முட்டை
பண்ணை
(சக)
காரின்
[சிவ்
போக
பண்ணைச்
(இ0)

ஆற்றின் வரவு.
(கவிப்பா.)

தூர்தரிகன் பொய்கையர்கோன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
புரத்தரன்பன் னைக்குடும்பன் பூவை யிலையபள்ளி
கருங்குழல்போன் மேகமெழக் கண்டிதுகார் காலமுதில்
பாந்து மழைபொழியும் பருவமெனக் கண்டானே.
(இக)

சிந்து.

(இ-ம்-தோடி-தாளம்-சாய்ப்பு.)

மால்சொக்கலிங்கபெத் தண்ணல்புக
போலெழும்புயல் கடலுன்
மருவுமன்னிற் மாரியம்பி
வண்ணம்பெருகக் கருக்கொன்
ம்
டு
க
டு

மேலெழுத்து கிண்டிடார்ந்தவ
வீரவேலென மின்னி
வெய்யவமரிற் செயலுரசெ
யீதமசனி துன்னி
நாலமிசைபன் னுற்பெருங்கட
தலைமைநாளு மோக்க
தண்டமிழுணர் கடிதைமாக்க
கொண்டவறுமை நீங்க
நீலவண்ண னொலுமவன்கொ
நிகரெனமழை கொரிந்த
நெடியபொதிய வகையின்மீ
நெருங்கியப்புன விரிந்ததே.
ன்
பே
ன
பே
ல்
கை
க்
வே
டை
தே
து
(இ2)

குறிஞ்சிநிலச் சிறப்பு.
(கவிப்பா.)

எங்குந்துதி செய்சொத்த விலங்கபெத் தணைந்திரதுணைச்
சிலங்க மகிழ்ச் செழிக்கும்பண் ணைக்குடும்பன்
மங்கையிலோ பாடருகா மத்திச் சுடாதுவிண்மேற்
கண்கை படிவதெனக் கண்மெதித் தாடினனே.
(இக)

சிந்து.

(இ-ம்-புன்னாகவராளி, தாளம்-அடசாய்ப்பு.)

படருந்தாரா மலிபுணல்பொரு
படருந்தாரா யாமென
படியுமாரந் திரட்டியேய
படியுமார மேனிட்டி
கடியவேங்கை யகன்றிடநெரு
கடியவேங்கை யகைந்திட
ப்
ப்
ப்
க்
ங்
க்

உ.0

பொய்கைப்பள்ளு.

சரிபவேனன் மாதர்புய
சரிபவேனன் மூட்டொடு
கொடியனைத்துமொன் றுக்கிமாண
கொடியனைத்துமெல் லிலையெலா
கொண்டதுனைத்து மயில்களைமரு
கொண்டவனைத்து மீறி
புடவிபுகழ்சொக் கலிங்கபெத்த
கொடைமுனில்பணி குகனரு
போதமருவித் தமிழ்வனாயில
போதமருவி சரித்தே.

வி
ங்
ங்
ங்
ங்
பே
ண
ட்
ப்
(௫௪)

பாலேநிலச் சிறப்பு.

(கலிப்பா.)

தோலை மருவுபொய்கைச் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
வாலமதன் பண்ணைமன்னர் மாதிரிய பன்னிசெஞ்சொல்
பாலேநிக டொம்பர்முன்னோர் பாலே யினைநிருத்தாத்
சால விதற்குச் சரியுவமை வேறியே.

(௫௫)

சி ள் து.

(இ-ம்-ஆனந்தபாவி, தாளம்-அடசாப்ப்பு.)

பொருவமலையி னுளமுத்துங்கொண்ட
பொருவமலையிக் காக
பூக்குடைத்து விருக்கும்பாலை
பூக்குடைத்தும் வழிசென்
ஞாவமார்த்தத் தனித்திடநெரு
ஞாவமாவில் வேடர்த
கட்டமிடைவத் தேவர்க்கிடுமி
கட்டமிடைய வாரி

ம்
வே
ப்
து
ங்
ங்
க்
டு

பொய்கைப்பள்ளு.

உ.௧

காலிசம்புக் கடெலாந்
காலிசம்புக் கட
காலேடைத் திவர்தமக்குமி
காலேடைத் தினைத்தந்
நிருவளர்சொக் கலிங்கபெத்த
நிருபன்மகிழ்ச்சி கா
சென்றுமுல்லை கமனிடம்பெ
சென்றுமுல்லையிற் பாய்த்தே.

ங்
டு
க்
து
ண
வே
ரி
(௫௬)

முல்லைநிலச் சிறப்பு.

(கலிப்பா.)

தொண்டர்பா லுண்மைபுரி சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
கொண்டல்பண் ணைக்கேற்ற குடும்ப னினைபயன்வி
தண்டாளப் பூண்முனைப்பேர் சாற்றுவன லாதினஞெ
கொண்டு வரும்பெயரே கூற வறியானே.

(௫௭)

சி ள் து.

(இ-ம்-வெரோசு, தாளம்-ஆதி.)

இடைமின்னூர்கள் வாய்மொழியெ
மிடைமின்னூர்க ளகத்து
விருமுனைப்பகம் பாதுமடை
விருமுனைப்பவங் கொழுநிட
குடைகொங்கணிய விடைபர்த்தம்மரு
குடைகொங்கணிய முலைபுங்கா
குக்குடங்களு நிறத்துந்தேவ
குக்குடங்களுஞ் சுழல
அடைபுமனை முடுக்கிவித
வடைபுமனை முயலை

ண
மை
த
க்
ங்
ங்
ல
வே
ழி
க்

மாங்கங்கடி யூருநெருத்
 பாங்கங்கடித் தவுசல
 குடகர்பணிசொத் கலிங்கபெத்த
 நெடியமால்பெரும் புகழென
 குலமிருத நிலத்திற் பாய்ந்த
 குலமிருதம் பொலிந்ததே.

தி
 ர்
 ண
 க்
 ல்
 (இஅ)

மருதநிலச் சிறப்பு.
 (சுலிப்பா.)

சோமனிகர் பொய்கைமன்னன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணன்
 பூமன்வயற் பண்ணைமள்ளப் பெற்றொருநன் மாநிலையான்
 காமவெள்ளத் திற்றுகளித்துக் கனிவாய் மதுறுகாத்
 தாமதஞ்செய் பாங்குமேயன் சார்மருத வெள்ளையினே. (இக)

சி ள் டு.

(இ-ம்-மோகனம். தாளம்-ரூபகசாய்ப்பு.)

மருதநிலையு மன்னிலத்தி
 மருதநிலையுந் தூக்கி
 வாரியாறு பெருகிக்கரும்
 வாரியாறு செல்ல
 அருணதனமள் வியர்தம்மொமெ
 னருணதனகட் ரூடங்க
 பாவமலியச் சுழற்றினெருத்
 மரவமலிகை மூட்டெலா
 பாலியாம்பை தள்ளியுலக
 பாலியாம்பை முகமென
 பங்கயமதுப் பாயுக்குளம்
 பிங்கயமுற்றும் பெருக்கி

ல
 பே
 பை
 கோ
 ள்
 னை
 கு
 ம்
 ம்
 ப்
 ப்
 வே

புரவலன்சொக் கலிங்கபெத்த
 துருவன்சொத்தமிழ்க் கடலென
 பூமிநெய்தலர் கமழுகைக்கட
 பொருந்துசெய்தலம் கடைந்ததே.

கா
 ப்
 ல்
 (இக)

நெய்தனிலச் சிறப்பு.

(சுலிப்பா)

புலனியெல் ளாம்புரக்கும் பொய்கை கசர்க்கோமான்
 துருவியிகை யார்மோகன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணன்
 வெவரு மகிழ்பண்ணை யினைபயள்ளி பானவட்டுக்
 குவளைகட லாளுதுங் குவளைவிழிக் கொப்பாத்தே. (இக)

சி ள் டு.

(இ-ம்-மத்திமாபதி-தாளம்-அடசாய்ப்பு)

தாலமடலுங் கட்டுடமுழு
 தாலமடலு மேற்சென்
 தத்தளித்திடக் கரையினைப்பொ
 தத்தழித்திட மனைத்தும்போய்
 கோலமனைப பரத்தியர்ப்பக்
 கோலமனைப வணகையு
 கோடியடையு மலர்ப்புண்ணியரு
 கோடியடையு மேந்திம
 மேலுமலைத் திசையனைத்தி
 மேலுமலை மலையி
 விரியுமுப்பள ராக்கியுப்ப
 விரியுமுப்பள சொலிசெ
 வாலமதன்சொக் கலிங்கபெத்த
 ஞாலநிருப னகதே

க்
 டு
 கு
 க்
 து
 ன்
 ன்
 ன்
 னு
 க
 ள
 ய்
 ன
 ழ

உச

பொய்கைப்பன்னு.

மகதரங்கர்வந்த டைதல்போது
மகதரங்கமடைந்ததே.

று
(கஉ)

நதிச்சிறப்பு.

(கவிப்பா.)

இன்னமுத வாக்கிசொக்க லிங்கபெத்த னேந்திரனென்று
மன்னுசில ஞானமந்திரி ளளரவளர்க் கும்புகழ்போல்
கன்னலஞ்சேர்வையை ஈளிர்முனலெல் கும்பெருகிப்
பன்னரிய மீனம் பலபலவாக் செய்தினவே.

(கஉ)

சி ன் து.

(இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-சாய்ப்பு.)

படரும்வனத்துப் பொலியுழுவைகு
படரும்வனத்துக் கருங்கண்
பணிலிளங்கு கறவுயின
பணிலிளங்கு நயிசைமி
சுடல்படவுசம் பாரொதுக்கிமி
சுடல்படவுசை நிருக்கைமி
சரும்பனரும்பன் வானமி
சரும்பனரும்பன் மயிலைமி
மிடைபவாசை பணைவா
மிடைபவாசை பிவைப
மேகங்கோடி பெருக்கும்வென்
மேகங்கோடி யுலவ
சுடிதமிழ்ச்சொக்க லிங்கபெத்த
தொடைமூல் கைமணிமாற்பிது
வைகையெருகிப் பண்ணைசெழித்
வருதல்பாரும் பள்ளீசே.

ம்
னி
ம்
ன்
க்
ன்
னி
ன்
ர
ல
ன
வே
ன
ன்
க
(கச)

பொய்கைப்பன்னு.

உரு

பொதியவனையின் மீதுவீன
பொதியவனையி னாம
பொழியலினாந்து சோடைபடர்வெ
பொழியலினாந்து மிகமி
அதிருமருவி வெள்ளதீர்மி
கதிருமருவி யவுடவ
அம்புகடத்த வேடர்நகன்
யம்புகடத்த மிணைவி
மதிவனத்தாழ் கைமுனைமரு
மதிவனத்து முளரிதந்
மாவதனமை நெத்தற்சைவ
மாவதனமைக் கூந்தல்சே
நதியின்வந்துசொக் கலிங்கபெத்த
நிதிபண்ணைமிக வாழ்த்தல்போ
ஈளிர்வைப்பாறெலி பெருகிவா
வளமைபாரும் பள்ளீசே.

ம்
ழை
ப்
க
த்
ம்
கை
ழி
த
த
ல
ர்
ண
ல்
ர
(கரு)

பண்ணைத்தலைவன்வரவு

(கவிப்பா.)

ஏர்வனகு மால்சொக்க லிங்கபெத்த னேந்திரனாகைச்
சேடிபோற் நிக்தொழும்பு செய்யும்பண் னைக்குடும்பன்
வாழ்முலையின் னானியை மன்னியைநீங் காதிருக்குங்
காரணமுட் கொண்டுபண்ணைக் காரணம்வந் துற்றானே. (கஉ)

சி ன் து.

(இ-ம்-புன்னாதுவாரளி-தாளம்-ஆதி)

ஒட்டிய கன்னமு மாறியிட்ட வடியும் போற்று
வொட்டிய கன்னடரை யதட்டுதுடி யு ம்

முட்டி யனைவயற்றும் வட்டமுத முங்
முட்டி யனயமி லாச்சொற்றட்டிகமு
சட்டி யகலந் தலையும் பொட்டுமுகும்
சட்டிய கலசம்போ லுட்பட்ட ஈக்குமா
அட்ட திசைபணி சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
யாரெனச் செலுத்துமதி காரனார் வந்தார்.

சுந்தன மாரிமுன்செல் கால்கிந்தல் செய்வாராக்
சுந்தனமாரில் விழுந்தெழுந்து வைவா ரா
சுந்தா முத்திவெந் ளிலையிந்தா வென்பாராவ்
சுந்தாமுத் திருனிமெய் யந்தாவென் பாரா
சுந்தமது வாய்மருதி சொந்தமென் பாராம்
சுந்தமது வாய்வெறி மிருத்தென் பாரா
சுந்தமி முணருஞ்சொக்க லிங்கபெத் தண்ணல்
சீர்மருவு பண்ணையதி காரநீர னார்.

கப்பல் வரவு.

(கவிப்பா.)

வந்தபண்ணை யாண்டார் மலர்த்தா வினைவனங்கி
யந்திபக லாய்மள் ளடிமைத் தொழில்புரியுந்
கிந்தை கடவேனச் செழும்புனலிற் கப்பல்விட
வுந்தனரு னுத்தா முதவென்ற னல்கினனே.

க ப ப ம் கி ன் டு.

செந்தமிழ்சேர் பொய்கைமீன்னன்
செழுமுகில்போ லுதவுகன்னன்
சுந்தரவா னாயர்குணவான்
சொக்கலிங்கப் பெத்தனமால்

கொன்னல்

ஞ்

வாயச்

ப்

பண்ணை

(கூஎ)

தட்டிச்

ஞ்

காரஞ்

ங்

பேச்சிக்

ஞ்

யகிழ்

(கூஅ)

(கூக)

கொடைக்குச்

ஏலேலோ

செய்வான்

ஏலேலோ

சந்தமு நீழி பெருகவென விண்டு
தரியாது மாநதியின் வருதோணி கண்டு
இத்திரை மனதமகிழ் பன்னினை யானை
விடைபிரிவி லாதுகடி தேவினைல் வேளை. ஏலேலோ. [௭௦]

இளைப்பன்னி மயவாது பெருகி
பெழுந்துவரும் புணர்மீது ஏலேலோ
வளருயிளங் கொங்கைவள்ளல் தனிற் போய்
மருவினன்கா லனைப்பன்னம் ஏலேலோ
உளமகிழ்வி னெடுசொண சுக்கரன்சி டித்து
வனந்துகிண்சாயா தொதுங்காதுன் ளிட்டு
வளவென வுளசொக்க லிங்கபெத் தண்ணல்
வளர்பண்ணை மன்னனை வலும்வருது கப்பல். ஏலேலோ. [௭௧]

பன்னியினை யான் சொற்கண்டுஞ் செய்யிதழ்ப்
பவளமுமுத் தமுயிரண்டும் ஏலேலோ
வள்ளமுலக் குவிதனமு மாவ
மணியுங்கா வளையினமும் ஏலேலோ
நல்விருளை யும்பருகு குழனில் மணியும்
நகையுமிவை பல்வேற்றி ஞாலமெதிர் பணியுந்
தென்னுதமி முணர்சொக்க லிங்கபெத் தண்ணல்
சித்தமகிழ் பன்னனை வலும்வருது கப்பல். ஏலேலோ. [௭௨]

மூத்தபள்ளிமுறையீடு.

[கவிப்பா]

தும்புருபா டற்குவல்ல சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
பம்புபண்ணைப் பன்னொய்திப் பள்ளன் வாரணமயிஞ
சும்பிவிட லிவ்வென்றா ஈக்காலம் பண்ணையந்தங்
கும்பிவந்து மூத்தபள்ளி கூறத் தொடங்கினனே. [௭௩]

[இ-ம்-பெலகிரி-தாளம்-ஆதி.]

அய்ய வேயடி யானென்ன செய்
னவன்ற னையடி யானெனக் கண்டா
எய்து மில்கடந் தானிலைப் பள்
னினழு லைகடந் தானிலை கொண்டா
தெய்வ லீயொருக் காலும்பொய் சொல்லே
செழுந்தன் றுமொருக் காலுங்கை தீண்டா
மெய்முதில் சொக்க லிங்கபெத் தண்ண
மிகமன துமகிழ் பண்ணையான் டே.
ஆண்டவ ருடன்கொல் வேனென் றுலெ
ராண்டவ ருடமென் றெனையேக வா
வேண்டிய துறா யென்பே னவரிட
வேண்டிய துறா லீயெனக் கேட்பா
முண்டெ ழாதுவு முகிலவ னின்ப
முண்டெ ழாதுமு வானிரு பொது
பாண்டி யன்கொக் கலிங்கபெத் தண்ண
பதம்பு யம்பா லும்பண்ணை யாண்டே.

வே
ன்
ன்
ன்
ன்
ன்
ல்
[௪௪]
வ
ன்
ம்
ன்
ம்
ம்
ல்
[௪௫]

இளையபள்ளி முறையீடு.

(கலிப்பா.)

துப்பிதழார் வின்மதனன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
செப்புணா ருதமந்திரி சினனான வேளுரைசொல்
பொய்ப்பதென்று மில்லையது போலுரைத்தா னென்றாண்டா
ரொப்பி யினையா ருடன்கினந்து கூறினோ.

[௪௬]

[இ-ம்-நவரோக. தாளம்-சாய்ப்பு.]

பன்னி யினையா னெங்கென்று
பாரிவன் னந்தோய மேலிட்டுத்
தன்னி வருதுண்டு கையா
தனியே விழுந்தி டக்கண்டும்
எள்ளி முத்தாள் கூட்டிப்போனாள்
தெதிர்த்து திதென் னென்றறிவேன்
வள்ளல் சொக்க லிங்கபெத்தணல்
மனது மிகப் பதறுதே.
பல்ல தாம்போற் பட்டிருக்கும்
படியென்ன செய்கி றுளோ
செல்ல தாமா நதிக்கரை
செய்வே னாதற்கு மருந்து
கல்ல தாங்கைத் திடாது
நாடா துவிடமு முண்டோ
வல்ல தாவேல் வலாந்கொக்க
மனமகிழ் பண்ணையான் டே.

னல்லிற்ருமெப்பன்
லலுப்புண்டாகித்
பாம்புங்கடிவைத்
பண்ணையாண்டேயென்
[௪௭]
முத்தவள்மனப்
வரச்சொல்லிராத்
தித்திக்குமுண்ண
லிங்கபெத்தண்ணல்
[௪௮]

இளையாணைப் பண்ணைத்தலைவனாரப்பல்.

(கலிப்பா.)

இளையபள்ளி சொல்லதேட் டுதைய மிப்புழுந்தி
வளர்கென்கோ பம்பெரிதாய் மதமெழிறோக் காலிற்
தருமமுத னோர்ப்புந் தொகலிங்கப் பெத்தண
துமகிழும் பன்னிரிஞ் சுவாகுணமற் றெனினோ. [௪௯]

சிந்து.

[இ-ம்-காம்போதி. தாளம்-ஆதி]

கள்ளமேயுனை நீங்காது கள்ளமேயுண்ணுந்
காட்டுதொகைல் லென்றுவாய்நாக் காட்டுதனக்குத்
குள்ளியேயித தனை திருக் குள்ளியேமெத்த
கூறினைகண் டித்தொருந் கூறினையாதே
பண்ணேயிப் பாரிலுந்தன் பள்ளனைகன்ன
பகரமாட்டான் பொய்வளர்க்கும் பகரநீகொண்டாய்
உள்ளமகிழ் சொக்கலிங்கப் பெத்தனதுரை
சூரியவுன்கு மும்பனுக்கும் பெரியவனுனை.
வஞ்சியேழுத்தாள் சொற்குரை வஞ்சியேயிரா
வதனமுமிளகியது வதனமும் விட்டுச்
சஞ்சரிபா னுன்னுடையுச்சஞ்சரியின்னா
தரிப்பதுமுன் னுடனிறித் தரிப்பதுயிங்கே
அஞ்சரி விழியுமுன தஞ்சரிக்கையுங்
தகலமாட்டான் சாய்ந்தமுலை வகலமாட்டான்
கஞ்சனை வென்ற மால்கொக்கலிங்க பெத்தண்ணல்
காரனுன்மேல் வைக்குமதி காரானுனை.
தன்மை
மெத்தக்
விவ்போற்
பண்ணைக்
[அ௦]
ஹந்தன்
மென்று
காணு
பண்ணைக்
[அ௧]

பள்ளன் வெளிப்படல்.

[கவிப்பா.]

தூகதந குலனிகருஞ் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
பெருகுபண்ணை யாண்டவனுர் பேசுங் கடினவுரை
பிருசெவியி லும்புகுத சிவற்றக் கணக்குமும்பன்
ஒருகொடிக்குள் வந்துபணிந் துன்னுவப்பக் கூறினனே. [அ௨]

சிந்து.

[இ-ம்-சகாணு. தாளம்-ஆதி.]

பாதவந் தனைப்பிரித்தேன்
பாதவந்தனைச் சேருவிர்
நேதனைபடை வாரிசுழ்
வேதனைபடை வாகுமே
காதலால்வந் ததுபோலே
காதலால்வந் ததுணர்ந்தேன்
ஆதலாகத் பகதரு
தண்ணல்பண்ணை வயினாரே.
வெயிற்கடிதீப்
மண்ணில்வரும்கால்
வினாந்தீர்ருடிற்
சொக்கலிங்கபெத்
[அ௩]

பண்ணைச் செயல் வினாவல்.

[கவிப்பா.]

கதனெனவ சோதைபெற்றோன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
அதலனுயர் பண்ணையினு னவனை முகநோக்கிக்
கதிர்விளையுஞ் செங்கெல்வயற் காரியமெல் லாமெனக்கு
விதவிதமாய்த் தோன்றும்வண்ணம் விளம்புகெனச் சொன்னானே.

அவனதுகூறல்.

சிந்து.

[இ-ம்-ஆனந்தபாவி. தாளம்-ஆதி.]

வைபைபொன் னதிபெருகிக்
வாரிணைசெ லக்கண்டேன்
ஐசிலங்க ளிலுமுள்ள
வாகவெல்லாம் பெருக்கினேன்
குறிஞ்சிமுதல்
குளங்கணிறை

தெய்வத்திரு வருளினும்
செழுரீப்பறி யாதடைத்தேன்
தையலிசுதி மதவேள்
தண்ணல்பண்ணை நயினோ.

சுலங்கணையிற்
சொக்கலிங்கப்பெற்
[௮௫]

நிலவொழிப்பு.

[கலிப்பா.]

துவளாக ராள்பெருமான் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ண
றுவமையிலான் பண்ணைவப லோங்குபண்ணை ஊண்டேகென்
சூலியமொன் றையுமென்று கொண்டலி மாப்பிரித்தே
வைவடிக்கும் வேண்டொழு வான்பிறவுஞ் சொல்வேணே. [௮௬]

சிந்து.

[இ-ம்-முகாரி-தாளம்-சாப்ப்பு.]

நீரெவொரு பூவிடமாங்
கெடிதிறப்புன்னில மெனக்கண்டே
ஏதானத்தமு முழுப்படிசெ
ஏதெறதிறப்பெரு கலிசித்தே
பார்புகழ்சொக்க லிங்கப்பெத்தண்ணல்செய்
பண்ணைக்கேற்ற குறிஞ்சிவெம்பா
தார்மலிதரு முல்லைமருதகொ
தல்லிளங்கும் லுபுரிதற்காண்டே.

ரு
ன்
ய
ன்
ப்
ல
ய்
[௮௭]

ஆபதொகிங் னிலக்கொழும்ப
ஆளுமேந்தன பாடமும்வேறு
கிபென்சொல்லிம ழுமதுட்கொண்டொ
விடுகொக்கங் கொடுருவாயே

டி
ம்
ன்
ல்

வாய்மைசேருன் மொழிப்படிவாங்
வருகிறேனெரு வாரத்திலேதா
வேயிசைசொக்க லிங்கப்பெத்தண்ண
விபேசனென்று மகிழ்பண்ணையாண்டே.

கி
ன்
ல்
[௮௮]

[கலிப்பா.]

கருண னெனவுரைசெய் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
மகுடபதி பண்ணையினுன் மள்ளனுரை போற்கொடுத்தான்
மிகுவிாகம் பூண்டினாயான் மிக்கலு ருடடைந்து
தருபண மியாவுதல்தித் தக்கதுகைக் கொண்டானே. [௮௯]

சிந்து.

[இ-ம், நீலகாம்போதி. தாளம்-திரிபுடை]

பண்ணையினுன் சினந்தடிமைப் பள்ளன்வா வில்லைத் தள
பாடமெங்கே யாளெங்கே யொப்பரிதவன் வாய்ச்சொல்லி
எண்ணரிய நன்னிதிய மெத்தனையோ கொடுத்தேன் வினாந்
திருநான்கு நாளில்வா வென்றுசொல்லி விடுத்தேன்
வண்ணமுலை மாநிலையாள் வளர்மனையிற் சேர்ந்தா னின்னம்
வாலில்லைப்பொய் சொல்லுதற்கு மனதுமிகத் தேர்ந்தான்
கண்ணனிகர் சொக்கலிங்கப் பெத்தண தயாலு பண்ணைக்
கழனி யுழும்படிய வணக்கடி தழைக்கவென்றான். [௯௦]

ஆனொழிப்பு.

[கலிப்பா.]

என்னிலமும் போற்றுசொக்க லிங்கப்பெத்த னென்றிதனா
நண்ணலஞ்சேர் பண்ணையினு னளிமலர்த் தாள்வணங்கி

௩௪

பொய்கைப்பள்ளு.

மன்னு முரோமபத மாநாடு மால்வரைநா
 நென்னுபன்னு டெல்லாங்கண் நெற்றெனென் றேதினனே. [௬௧]

சிந்து.

[இ-ம்-புன்னுகவரானி. தாளம், சாய்ப்பு.]

அன்றி லங்கைகண் டோன்சொக்க லிங்கபெ
 தண்ண லைம்பண்ணைக் காட்கண் டழைத்தே
 குன்று முவுக்கு வேளையுள் ளெண்ண
 குறிப்ப லாண்வெறி கொண்டவ னென்றா
 துன்று பாலைக்கோர் பெண்ணையாட் கேட்டேனெ
 குழந்த ளோரொலாம் பேயரெ ன்சொன்னு
 மூன்று முல்லைக் கரியை யுழுவவெ
 ரேதி னேன்சிங்க மென்றன னுண்டே. [௬௨]

நன்மரு தத்துக் கிந்திரினை வேண்டி
 னா வாய்விட்டு மீண்டி லேனென்று
 பன்னு செப்த லினுக்கு வருணனை
 பார்க்குங் காண்முன் வருண னுனென்று
 மன்னு நெல்லெரு தேர்த்தன் பாட
 வழங்கு வாரிலைக் கேளுமொவ் வொன்றாய்
 கன்ன னேர்சொக் கலிங்கபெத் தண்ண
 கருத்து கந்து மகிழ்பண்ணை யாண்டே. [௬௩]

வித்தொழிப்பு.

கல்லுண்டை கவிக்கும்ப னுறைகின்
 கல்லுண் டையுற வாய்ப்படி யாச்சு
 தில்லை நாயக முர்ப்பட்டி யில்லென்ப
 தில்லை நாயக நெல்லென் றறியே
 ந
 து
 ர்
 ன்

பொய்கைப்பள்ளு.

௩௫

வல்லடி பான்மலை மண்புருந்த
 வல்லடி பான்மித் தென்றெவர் கண்டா
 வில்லவன் சொக்க லிங்கபெத் தண்ண
 விபேக வான்மதி மும்பண்ணை யாண்டே. (௬௪)

முத்து வெள்ளைபை மைந்தரு மாத
 முத்து வெள்ளை பெண்ப்பெய ரேற்றா
 எத்தின முமதனை வணிகர் செ
 டெத்தின முத லோர்க்குமிற் கின்றா
 வித்த வத்தமொப் பாதுகல் லோர்வ
 வித்த வத்தஞ்சரிபென்று மாரா
 உத்த மன்சொக்க லிங்கபெத் தண்
 னுசித னுள்ள மகிழ்பண்ணை யாண்டே. (௬௫)

சித்திரக் காலி நெல்லெனச் சொல்லுவ
 செப்புங் கால்வன்ன மாடுக ளாயி
 கஸ்துரி வாணனைமுதற் பாதியை
 காத வித்துத் துருக்கர்கைக் கொண்டா
 புத்த நெல்லொரு தெய்வவு ருக்கொண்
 போயின கைக்கொண் டார்கள் பவுத்த
 சித்தசன் சொக்க லிங்கபெத் தண்ண
 செழித்து நாரும் வளர்பண்ணை யாண்டே. (௬௬)

கம்ப நெல்லோர் கவிஞனு ருக்கொண்
 காண முனக் கேதெரி பா
 கொம்பன் வல்லத்தி னுண்டிமிங் கில்லை
 குலவு காடைக் கழுத்தானை மாதரு
 தம்புரு டர்க னுங்களத் தாற்சொலு
 சாடை காட்டுதற் காய்ப்படி கொண்டா
 ட
 தோ
 க்
 ர்
 கு
 ர்

பொய்கைப்பள்ளு.
செம்பியன் சொக்க விங்கபெத் தண்ணல்
சீர னுக்குத் தரும்பண்ணை யாண்டே.

வ
(கூஎ)

மாட்டொழிப்பு.

வன்மை யாகக் குகனுஞ் சிவ
மயிலைக் காணையச் கைக்கொண்டு போயின
முன்ன ரேயுள்ள முன்கொம்புக் கா
முழுதுங் கோழை யுழுமுடி யா
பன்னரும் புள்ளை மாடுண்டு போயிற்று
பாரி வீது தினமும் பழக்க
கன்ன னேர்சொக்க விங்கபெத் தண்ணலெ
காதுஞ் சிந்தை மகிழ்பண்ணை யாண்டே.

ஹ
ர்
கோ
து
ப்
ம்
க்
(கூது)

இக்கரும் போரா னைக்கா ணரிது
னிக்கரும் போரா னும்பக வேறி
மிக்க வெள்ளை தலைநா லுளதொ
மிக்க வெள்ளை யுழவுத வா
சிக்கென வெள்ளையா னையரன் கொண்டா
றேவர் கோன்வெள்ளை யானைக்கைக் கொண்டா
சொக்க விங்கபெத் தண்ணல்பொற் பாத
துதிக்கும் பொய்கை வளர்பண்ணை யாண்டே.

த
லை
ரு
து
ன்
ன்
ந்
(கூசு)

செம்ம றையனு நாவாணி கொண்
திரிசு தூகிசை நூலுந் தலையா
வம்மெ னினும்வ ராதொரு புல்
வடத்தை யொட்டிப் படுத்தே கிடக்கு
சொம்மி னிற்கினிக் கொம்புள கா
கழிபிச கிக்க ளவுக்கு ளாச்சு

டு
ய்
லை
ஞ்
கோ
து

பொய்கைப்பள்ளு.
எம்மை யாள்சொக்க விங்கபெத் தண்
லிதைய காளு மகிழ்பண்ணை யாண்டே.

கூஎ
ண
(கூ00)

தளபாடவொழிப்பு.

கலப்பை யாவும் வணிகர்கைக் கொண்டன
காணுங் காலே கைப்பையா வென்பா
வலுத்த கொண்டி யெனத்தெய்வ மொன்
வலுத்த கொண்டி யெனச்சொலு வா
குலக் களிமன் றுழவுத வா
கொழுக்கட் டைபென் றுணவுக்குட் கொண்டா
சிலைக்கு வேள்சொக்க விங்கபெத் தண்ண
சிறக்கும் பொய்கைநல் லுர்ப்பண்ணை யாண்டே.

ர்
ர்
தை
கோ
து
ன்
ல்
(கூ0க)

வள்ளத் கைறுக மேர்க்கால் பரம்
மரங்கைக் கோல்மேழி யாறு ளடங்கி
வெள்ளத் தைக்கடை நாளில் வடம
மீறி யாலம தாகவி னைந்த
பள்ளச் சாதி யெனுமிலை யென்கை
பணமி னூரைப் பைக்கு ளொளித்தா
கின்றைக் கோன்சொக்க விங்கபெத் தண்ண
கிரீடி யுள்ள மகிழ்பண்ணை யாண்டே.

பு
ண
து
து
ப்
ர்
ல்
(கூ0உ)

பணவொழிப்பு.

[கலிப்பா.]

பெத்தரிசன் சொக்கவிங்கப் பெத்தண்ணல் பண்ணையினுள்
சித்தந் தனைக்குடும்பன் செப்புமொழி மேனடத்தி

சித்துமுதன் மேழிமற்றும் வேண்டான்வந் தானேனு
மத்தச் செலவை யறியவுரை செய்தானே.

(௧0௬)

சி ந் து.

(இ-ம் முகாரி, தாளம்-ஆதி.)

கலிய னாத்துங் கவிகொண்டு போய்ச்செழு
காண நண்ணித் திரிந்திட லாயி
நலவு ராகனோர் கள்ளனுள் ளாயிற்றி
னான்வ னாக்குங் கொடுக்க வேரில்
நிலமு ளோர்வெள்ளி நாணய முற்
நினைந்து நாணயம் பார்த்துக் கவர்ந்தன
தலைமை சேர்சொக்க விங்கபெத் தண்ண
தார னுக்குத் தரும்பண்ணை யாண்டே.

(௧0௭)

இன்ன வாறு பலருங்கொண் டார்
எடுத்தவ டெத்தன் சேரிக்கொண் டார்க
முன்ன மேதெரிந் தானுமு னைப்பே
முயன்றினிச் சந்தனந் தானுரைப் பே
நின்ம னம்போ னடப்பேனிப் போ
நினைத்த தாயொன் றெனக்கனிப் போ
மன்னர் கொன்சொக்க விங்கபெத் தண்ண
வளரும் பொய்கையில் வாழ்பண்ணை யாண்டே.

(௧0௮)

ஆயனா வருவித்தல்.

(கவிப்பா.)

சொற்றவறி டாதுரைசெய் சொக்கவிங்கப் பெத்தண்ணல்
கொற்றவர்கோன் பண்ணைக் குடும்ப னிடம்புனாதான்
பற்றிச் சிறையில்லைத்தாற் பகர்வனிச மென்றுணர்
அற்றாஞ்செய்க் கேற்றெனலு முற்ற னிடையரிந்தே.

(௧0௯)

சி ந் து.

(இ-ம் ஆணந்தபாவி, தாளம்-ரூபகசாய்ப்பு.)

பெருகுதுகர் சொக்கவிங்கப் பெத்தண்ணல் பண்ணையெல்லா ம்
பெருகுமுர மேற்றுவனான் பிரிதுனாயே னான்
குருகுசன்மா துலனடியார் கூட்டமிகு கிடையா
குருகுவினை பிற்புகுமுன் கொடுவருவே னுண்டே.

(௧10)

கற்பகவேல் விடுத்தசெந்தூர்கீ கந்தனுக்கு முன்னுதித்
கற்பகவி நாயகனார் கருணையிறு லான்
சொற்குலவு பொய்கைநல்லூர்ச் சொக்கவிங்கப் பெத்தண்ண ல்
சொற்குலரீர் வயவிற்கிடை தொடுத்துவைப்பே னுண்டே.

(௧11)

ஆயர்வாவு.

(கவிப்பா.)

சுகமனையார் மால்கொன்மதன் சொக்கவிங்கப் பெத்தண்ணல்
மகபதிதன் பண்ணை வயல்க ளினைத்தினுக்கும்
புகுமுாமேற் றுகிடை போடு மெனக்குடும்பன்
பகருமொழி கேட்டிடைக்கோ பாலக்கோன் வந்தானே.

(௧12)

சி ந் து.

(இ-ம் புன்னுகவசானி, தாளம்-ஆதி.)

தூக்கனுஞ்சேர் கடகாது நெற்றியிற்சை யகல
துலங்குதிரு மணிமார்பி விலங்குதுழாய் மணியு
நீக்கருங்கம் பனியுமுற்ற கொங்கணியுங் குடை
நீலவண்ணக் குல்லாவு நீடுமருங் குடையு
தேக்கிபதுன் டத்தாடு மேய்த்துவரு கனமு
திருமுரூர்நா மங்கனையே செப்பியவா யிதமு

ந்
ம்
யு
ந்
ந்
ம்

சுய

பொய்கைப்பள்ளி.

வாக்குமிக் காய்ச்சொக்க லிங்கப்பெத் தண்ணல்பண்
வயலுமேற் றுடுகிடை வைத்திடக்கோன் வந்தான்.

ணை
(கக0)

அவர் பெருமை கூறல்.

மாலாட்டை பொருபாம்பு தாங்குமந்து கொண்டதெல்லா ம்
வயலினுக்குத் திடையோட வருமோசொல் குடும் பா
வேலாட்டைச் சந்தவரை முருகலுக்குள் ளாயின தை
வேணுமென்றாற் திடையோட விடமாட்டான் குடும் பா
சேலாட்டு துவசமன்னன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ண ல்
செயலிசையன் பண்ணையவ செகத்தனந்தங் குடும் பா
நாலாட்டைக் கொண்டுகிட போட்டுமேற் றுவன்முழு து
நல்லிவி காணுமுந்நி யல்லிருளிற் குடுப்பா. (ககக)

மூத்தபள்ளி முறையீடு.

(கவிப்பா.)

ஆயர்கோன் சாலிவய லிணத்தங் கிடையோட்டா
ளையுங் கிடையாத் திடவருவே னென்றுபன்னன்
போயினபாள் ருச்சிற் புருந்தா னெனமுத்தாள்
வாய்திறந்து பண்ணையர்க்கு வழத்தத் தொடங்கினோ. (ககஉ)

சிந்து.

(இ-ம்-முகாரி. தாளம்-ஆதி.)

இத்தனை நாளும்
யுத்தியைக் தேளும்
என்சொல்லி மறிப்பீர்
பின்பெனைக் குறிப்பீர்
மெத்தவு மிடும்பன்
நித்தமுங் குடும்பன்

கிணைக்கும் பொய்
நான்சொல் வேன்
இதை யிட்டிப்
தொடுத்தனு
இனையவள்

பொய்கைப்பள்ளி.

சுய

விடுவிட் டகலான் நிசமனு
கூடுசொற் புகலா
சுத்திய மில்லைக் கேளானு
புத்திசொல் சொல்லி உம்மையு
சுற்றினிக் கெணியான் காண்கினு
முற்றிலும் பணியா
கத்தன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ண
சித்தசன் பண்ணை செலுத்
காக்கொண்டடித்தால் வணங்குவா
வாருங்கா னுண்டே. (ககஉ)

எண்ணநஞ் சூதுங் கொடுமையு
பண்ணிய போதும் பொறுத்தவ
இதைபம்போல் கிடுத்தேன் வேண்டி.
அதுமுற்றங் கொடுத்தே
உண்மையுந் தாழ்த்தான் இனையவ
கண்வலை கிழ்த்தான் அவள்சொல்
உறுதிய வனுக்கு கிரக
குறிபல்கு லினுக்கு
பண்ணையைப் பாரான் எனநி
கண்ணெநிர் கோன் வயல்வெட்டு
பார்க்கவும் போகான் ஆட்களை
சொர்க்கவு மாகா
கண்ணன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ண
பண்ணைப் பள்ளிநீர் காரிற்றினு
கட்டிடா வலையிற் தெருவ
விட்டிடா னுண்டே. (ககசு)

115499

சு2

பொய்கைப்பள்ளு.

நெல்லொரு கோடி கலமுண்
 இல்லென நாடி பொய்சொன்
 னீருமுட் கொண்டார் வேலைக்கு
 தாரமும் விண்ட
 நல்லநல் லெருதும் பலவுண்டெ
 சொல்லியுங் கருதும் வயலெங்கு
 நடத்துன வேருங் கொழுக்கொண்
 டடத்தையும் பாரு
 சொல்லாணிப் படியே வாய்மத
 பொல்லாத தடியே யோசித்தா
 ரோன்றுமுட் கோது உமக்கி
 சான்றாயிப் போ
 கல்லியுள் னுணருந் திருமாஸ்கொ
 கலிக்கபெத் தண்ணல் பண்ணைப்ப
 கள்ளைப் பிடியுங் கடுஞ்சி
 யுள்ளிடி காண்டே.
 ஒருவரை மதியான் அடியில்
 வகையினிற் றதியான் ஆட்டையு
 உரத்தையுங் காணான் நான்கொல்லு
 கருத்தையும் பேணு
 எருவையுங் கட்டான் தொழுவுக்
 வருகவு மாட்டான் ஆரையு
 ஏசுவ னேச்சு வகைசொலி
 பேசவு மாச்
 கருமுட்டைத் தொழித் கறிபன
 ஒருசட்டி தாழி எதிர்ப்பைப்பே
 கன்கொண்டு ரோக்கான் அவன்வைத்தா
 உண்குவ னீக்கா

டெ
 னு
 த்
 ி
 ன்
 ம்
 டி
 ம்
 ம்
 த்
 தி
 தி
 க்
 ட்
 னை
 (ககடு)
 லா
 ம்
 ன்
 ன்
 கு
 க்
 ப்
 க்
 ம்
 ன்
 ல்
 ன்

பொய்கைப்பள்ளு.

சு3

தருவன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ண
 பொரும தன்பண்ணைக் குடும்பனு
 சொற்றனைக் கடவான் விலங்கிடு
 உற்றநீ தாண்டே.

(ககக)

படியொரு மூன்று பாலுள்
 கொடியழி யின்ற கறக்கின்
 பார்பக வோட்டி இளைபவ
 சேற்கண்ணிற் காட்டி
 குடிசுந்துங் கொடுத்தான் எனக்கொ
 பொடியொன்றை விடுத்தான் வளர்த்தானு
 தொண்டுபோப் விடுவான் சொன்னுங்கா
 சண்டையு மிடுவா
 இடைபர்செய்க் காடு முருவது
 கிடைவக்கு மாடு வேறில்
 இதனையு மறைத்தான் தான்கொல்கி
 ந்துதனை நிறைத்தா
 அடைபலர் பணியுஞ் சொக்கலிங்கபெ
 தண்ணெனக் கோமான் அடியா
 அக்கனா வையத்து விலங்கிடு
 சிக்கென வான்டே.

(ககஎ)

விடொரு நிக்கம் வயந்நி
 பாடொரு பக்கம் இருக்கின்
 கிதமறி யானே சற்குதறு
 இதுகுறி யா
 பாடகக் காணும் அவன்க
 நீடுகண் வேலும் ராமட்டு
 பாராம விருந்தா வாகா

டை
 ர
 ம்
 னே
 டை
 ம்
 தே

சச

பொய்கைப்பள்ளு.

காரிகை மருந்தா ல்
 ஈடில்லா ளேனும் இளமு லை
 கோடிபொன் றானும் பெறுகினு ம்
 இதுவேகன் னடைதா னுண்டி க்
 கடிசொல்வன் றடைதா ன்
 ஆடவர் கோமான் சொக்கலி ல்
 கப்பெத்த ணேந்திரன் அடியா னை
 அக்கைக ளிரண்டுங் குட்டையி ட்
 டானலனுண்டே. (ககஅ)

குடும்பன்கிடையிலிருந்தான் போல்வால்.

(கவிப்பா.)

எண்டிசையும் பொற்றுசொக்க லிங்கபெத்த ணேந்திரதுரை
 மண்டலங்கொண் டாபெண்ணை மள்ளிமுத் தாண்டாடி
 விண்டகன்ற பிங்குடும்பன் மிக்ககிடை வைத்துவயல்
 கண்டுவந்தான் போலவொரு கணத்தினில்வந் துற்றானே. (ககக)

சி க் து.

[இ-ம்-ஆனந்தபாபி, தாளம்-சாப்பு.]

சாமியுன்றன் பாதத் தலைக்கொண்டே னடிபோன்விண் ணப்பமுன்
 றணையெ னதுமெய்த் தெய்வமெ னக்கண்டேன்
 நேமி குழு முலக முழுவதும் பண்ணைவய லுரமிட்டேன்
 நின்னைக் கேட்கவர் தேனுழு வதும்
 சேம முழிபற் பலசெய் யிடங்களுக் கிடைகாத் திருத்தேன்
 சிந்தித் தேன்சிற் றுண்டி குடங்களும்
 தாமன் சொத்தலிங்கபெத் தண்ணல் செயலிசை யன்மகிழ்க்
 தனாக் கெழிப்பனென் றுரைக்கக்கே ளாண்டே. (கக௦)

பொய்கைப்பள்ளு

சடு

காவல் காத் தேனின்னம் படுத்திலேன் பசிமிகு தியந்தக்
 காலமுங் கிடை காவல் விடுத்திலேன்
 உகிய மூத்தவன் வந்தா னில்லை பெவரிவெர் சோறு
 கொன்சி ருவினை காணொதுஞ் சொல்லை
 ஆவதாவி தனைவி சாரியுஞ் சிரிக்குது காணாரும்
 அடியே னிருக்கும்பன் ளச்சேரியும்
 மாவளர் சொக்க லிங்கபெத் தண்ண லனுதினமு மனதின்
 மகிழ நாளும் வளர்பண்ணை யாண்டே. (க௨௧)

அவனைத்தொழுவில்மாட்டல்.

(கவிப்பா.)

சொல்வதனைத் துந்தேர்த்து சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
 பல்வளஞ்சேர் பண்ணையினுன் படர்வெஞ் சினமடைந்து
 வல்ல முழையின்பான் மாற்கிடை காத்ததுள்ள
 திலி லெனக்குட்டை கிலங்கிட்டான் குடும்பனுக்கே. (க௨௨)

அவன்புலம்பல்.

சி க் து.

[இ-ம்-முலாரி, தாளம்-ஆதி]

பண்ணையினார் மருட்பார்வையா லெந்தனைப் பார்த்தார்
 பிடித் தீர்க்கார் கட்டிப்
 பதமிரண்டுங் கையில் விதனமீறக் குட்டைசேர்த்தார்
 எண்ணரிய துயரால் மெகிந்துடல னோருமே
 பெரி தாகுமே கெஞ்சம்
 இடையுமாகி லென்செய்வென் மிகவுமுனை னாகுமே

சக

பொய்கைப்பள்ளு.

மண்ணைத்து மதிபாம வெற்றினமு மேக
வகை பேகமே முத்த
மன்னிமல் அருப்பமிலிப் பார்த்தகைந் துத் கூகமே
அண்ணல்சொக் கவிக்கப்பெத் தண்ணல்சொக் பூண்டவ ர்
புழை நீண்டவர் தன்
அடிமைப் பன்னென் தழியலில்லென தாண்டவர். [செந்]

இளையபள்ளி புலம்பல்.

(கவிப்பா.)

அதிபெருகுத் தென்பொய்கைச் சொக்கவிக்கப் பெத்தண்ண
லகிபதிதன் பண்ணையினு னடிமைப்பன் னங்காவில்
விதனமுறத் குட்டையிட்டான் வெஞ்சினமுற் தென்றியா
ளதுவனைத்துக் கேட்டுமுன்னின் குதல் குறித்தனனே. (செச)

சிந்த.

(இ-ம்-நிலகாம்போதி, தானம்-சூதி.)

காலனையு மடைவாயுத்திறவாயே பெனது
காலனையு *மடைவாயுத் திறப்பாயே குடும்பா
கோல மிகுசொற் கனங்கண் டறியாய் புன்னிளமித்
கோல மிகுசொற் கனங்கண் டறியாயே குடும்பா
பாலன மென்ன தாம்கிடுத் துட்டுவையே கடைக்குப்
பாலன மென்ன தாமெனப் பழிப்பாயே குடும்பா
வேல்வ லவன்சொக்கவிக்கப்பெத் தண்ணல் பண்ணை
விசாரிப்பா துத்தனக் கவிக்கப் பிட்டார் கும்பா. [செந்]

*அடை-இல.

பொய்கைப்பள்ளு.

சஎ

பழிகாரி மூத்தவனாற் பவித்தனக்கு வந்த
பழிகாரி மூத்தவனிப் படிசெய்வனோ குடும்பா
கிழிவானத் தத்திவரப் பொருத்தமோ மதவேன்
கிழிவானத் தத்திபென்ன கிதஞ்செயுமோ குடும்பா
மொழிவாயிக் கணையினு குணரோகித் தபா
மொழிவாயிக் கணமெனச்சொன் மொழியாரோ குடும்பா
எளிபார்க்கு விரங்குசொக்க விக்கமெத்த னேந்திரன்
இதைபயமிழ் தென்பொய்கைக் கேற்பபண்ணைக் குடும்பா. செச]

அவனோடுபள்ளன்குறல்

(கவிப்பா.)

தாருசொக்க விக்கப்பெத் தண்ணல் கருணைமறை
மேருசின ஞானமத்திரி மீது பொழிவதுபோல்
வாழ்முலையின் னேயுனக்கு வடிவேலர் செய்வாருள்
சேரும் பெருமைபெனச் செப்புவான் பன்னனுமே. [செஎ]

சிந்த.

(இ-ம்-சுருட்டி-தானம்-சூதி.)

இளையபள்ளி செழுத்தேனே துண்கண் டுடன் பா
ரினைசேரலாச் செழுத்தே னே
எளபமுல் விரும்பினேன் கிதைப்பட் டே னே
கடிபமன விரும்பினே ன்
வளவுக்குப்போ வருத்தாதே முன்போ துள து
மனப்படிக்கு அருத்தா தே
தனவனியுஞ் சொக்கவிக்கப் பெத்தண்ணல் பண் னை
தனக்கேற்றனாப் பார்த்துப்பள்ளி. (செச)

[கவிப்பா.]

மைப்புயல்போ லுங்கவிஞர் மனது மிதமகிழ
எப்பொழுது நல்குசொக்க விங்கபெத்த ணேத்திரதுகா
மெய்ப்புடைய பண்ணையினான் விலங்கிடுவா னுண்ணியு
யப்புறம்போ வென்னுமுன மவள்மனையிற் கேகினனே [௧௨௬]

மூத்தபள்ளி யடிசிற்கொடுவரல்.

சிந்து.

(இ-ம்-தசாபந்தி. தானம்-ஆதி.)

நயின ரேயென் குடும்பனே நல்லவன் காணும்
நவையற்ற பட் குடும்பனே
இயல்பா யவ னிருப்பது சொல்லுவார் வைப்பா
றினையாள் மன மிருப்பது
தயவி ராதுகண் கண்டது சேறிட மாட்டா
சாற்ற முரை ககண் கண்டது
செயசொக்க விங்க பெத்தண்ணலடிமைக் கிட்டா
றின்பானே தின்னானே சேர்து.. [௧௩௦]

அவளோடு பண்ணைத்தலைவன் கூறல்.

சோறிடு தள்ளவு மாட்டான் வலக்கை மனந்
துணிக்துவைத் தள்ளவு மாட்டான்
வேறுய்கினைத் திடச் செய்யான் முன்போ லுனது
மேல்கில் லுதைத்திடச் செய்யான்
சேற னுனைப் புசமுவான் விலக்கு வெட்டச்
செய்பிக் கணப் புசமுவான்
மாறனிகர் சொக்க விங்கப் பெத்தண்ணல் பண்ணை
வளர்க்குந் தென்பொய்கை யூர்ப்பன்னி. [௧௩௧]

கண்—முய்கிவ்.

அவளோடு பன்னன் கூறல்.

[கவிப்பா.]

பிருகுரிக் சொக்கவிங்கப் பெத்தண்ண லென்றனாசெய்
கார்பெருமான் பண்ணை நயினான் னுத்தாரத்
திருவருளாற் சோறுணென்பேன் ரின்பா னே தின்னானே
அருண்மொழிதா வென்றபுணிக் தவன்பா லணுகினே. (௧௩௨)

சிந்து.

(இ-ம்-ஆதி. தானம்-அடசாப்ப்பு.)

கொள்ளத் தாரான் பதக்குக் குடங்க
கொடான் வெத்தெய்ப் பதக்குக் குடங்க
பன்னச் சேரித்தே வைப்பாற்றுப் பன்
பசிக்கென்று சீவன் வைப்பாற்றுப் பன்
தள்ளிப் போட்டே வவணியிக் கட்டு
தணியி லக்கு கவணியிக் கட்டு
வள்ளற் கொன்சொக்க விங்கபெத் தண்ண
வசே னுள்ள மகிழ்பொய்கைப் பன்னி. (௧௩௩)

அவன் மறுத்தல்.

பண்ணை யார்தன் வரபோதப் படா
பருகுக் காலென் வரபோதப் படா
வண்ண மாமுந் சந்தனத் தா
முருங்கி னேயுமிக் சந்தனத் தா
கண்ணுக் கேற்றவன் மீட்டவு முள்ளா
கலத் தனாப்பண மீட்டவு முள்ளா
எண்ணிப் பார்த்தோக் கவிங்கபெத் தண்
விறைய வன்பண்ணைக் கேற்ற குடும்பா. (௧௩௪)

அவன் குழந்தை.

இங்ஙனம் பணியை மருந்திடம் பேச்சி
 கொடுத்தனரோ மருந்திடம் பேச்
 சளவு மெத்தவுண் டக்கரை யில்லா
 கருக்கொண் டா யொழி யக்கரை யில்லா
 அனலி லாத துயரமி டைந்தே
 அசலம் போல துயர மிடைந்தே
 அனரு மால்சொக்க விக்கபெத் தண்ணல்செ
 வாழ்க மீட்டிக்கொண் ளாய்பொய்கைப் பணியி

க
ச
ன்
ன்
ன்
ப்
(கஉடு)

ஆவனவளைமன்னித்தல்கேட்கவேண்டல்.

சின்னப் பள்ளி மயக்க மகன்றே
 சிறைப்பட்டிக்குக் கண் மயக்க மகன்றே
 உன்னைக் காட்டிது மோவணங் கொண்டே
 உறவி னுலல்லோ வோவணங் கொண்டே
 துன்னி யாண்டானாக் கண்டெதிர் சூம்பி
 சொல்லு சொல்லப் பலனாயுங் சூம்பி
 கன்னல் வேன்சொக் கவிங்குபெத் தண்ண
 கருணை கருந்தென் பொய்கையூர்ப் பள்ளி

ॐ
 ॐ
 ॐ
 ॐ
 ॐ
 ॐ
 ॐ
 (ॐ ॐ ॐ)

அவளவனை மீட்கவேண்டிப்
பண்ணைத்தலைவனைப் பரவல்.

(கவிப்பா.)

பள்ள நூரைத்தெல்லாம் பள்ளிமுத் தான்கேட்டு
உள்ளதென வுட்கொண் னெழுத்து யக்கணமே
துள்ளி யிகமெழும்பு சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணன்
வள்ளல்பண்ணை யாண்ட வரைவனங்கிக் கூறினனே.

(55.67)

(இ-ம்-புன்ஞகனாரளி தானம்-சூபகசாய்ப்பு).

எத்தம் பிரானேயுந் கும்பிடுகிறே னுண்டே — பன்ன
 னேற்றமொரு வர்க்குயின்ன வராதகா னுண் டே.
 உத்தனிட மொன்றுகெட்கப் பயமெனக் காண்டே — திரு
 வுன்னறி யாதகாசெய் கிலென்பன்னி யான் டே
 சொத்தடிமைப் பன்னஞ்ஞற்றம் பொதுத்திட ளான் — டே
 சொக்கலிங்கப் பெத்தனென்ற னுய்ப்பன்னி யான் டே
 வந்ததவென் னான்கமர விதுப்பட்டகா னுண்டே — பன்ன
 வன்கிறப்பட் டான்மை தஞ்சாவரவாசன்தே. (சகந)

கோடிக்கு மேலுண்டதிக ரூபரஞ்செய்தா ளுண்டே — காண்
 குறித்தவுத்தா உங்கொடுக்க வேணுமெனக் காண் டே
 சாடி சொன்னேன்கன்குத்தன்னவீரெழியாலேயாண்டே—பேருழ
 சாத்தும்பொன் லாக்குகின்றப் பன்னியாவந்த தான் டே
 ஆடிபதி மெட்டுகா னேகிடச்சொல்லி தாண்டே — யுன்
 னடியா னழுதையை மாத்திரியும்பன்னிய யான் டே
 கிடுசொக்க விக்கப்பெத் தன்னுணித்தொழு தாண்டே — செஞ்சி
 ளுன்னியும் போத்துகிருக் கிடுக்காக்கொத யாண்டே. (கேக)

(சமீபம்.)

சொல்லுதலானால் சொதலிப்பது பெற்றதன்னை
கல்விவிடே கல்பன்களைக் காத்திருந்த தாளுண்பால்
வல்ல கெதவிடதும் கல்வி புகழித்தபால்
விட்கென்று விபாவுமுன்பின் தியக்பதத்தொடங்கினனே. (காஞ்சி)

விதை முதலிய வகைகள்.

(இ-ம்-மோகனம், தாளம்-பே.)

ஆதியாக் குறிஞ்சிமுத லீகத்தலி ழும்க
னக்கினே னாதிப்புனம் பாய்த்தன தினத்தென

44

காதல்வேன்சொக்கலிங்கப்பெத்தண்ணல் செய்ப்பண்ணை - பெத்தக்
காலமும் விளங்குமெனக் கண்டு மதித்தே
ஒதுயிப் பண்ணைக்குக் குடும்பாசன் பிராந் — பன்னி
துயர்கதற் பண்ணுமாறு முகமை யப்பது
பேதமில்கப் புயன்பூ வனிவர்க ளாடனே — கொத்தன்
பேர்மிகு சங்கரலிங்கம் பாதமழிச் சான். (கசா)

மருகன்கக் தப்பனிசு வருமனந் தப்ப — னுஞ்சி
வத்தயிரு ளன்கா லாடிவனர் கதப்பது
இருளாண்டி குப்பை யாண்டிமுத் திருளனுஞ் — கோலை
விஞளப்பன் னுங்கன்முத்துக் கதிரன் சுப்பது
பெருமாணர் காவலன் முத்துக்கதப்ப னுங் — கட்டப்
பின்னுமுண்டும் புள்ளனே கம்பெருக்கச் சேர்த்தே
திருமால் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் பழைப் — பண்ணை
சேர்த்துமுதற் காளிவர் செலுத்துவ ராண்டே. (கசா)

ஒங்குபுதழ்ச் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ண னுரை — பொரு
தொன்னலர் லிராசாய்த் தின்றுவன்ன காலை
நீங்கரு மவர்கைத் தண்டம் வேல்வெடி மற்ற — மேர்க்கா
வீடுமேழி கோல்கலப்பை வன்னார்கை துக
வாங்கு பரம்புமர முங்கொண்டி கொழுவுஞ் — சேய்தேன்
வளர்கருஞ் சிவலைபுல்லி மைக்கரும் போரா
வேங்கைவரி யான்குரா லனுலம்பாடி யான் — கரு
வெள்ளையனின் னமுமுண்டும் விள்ளுவே னுண்டே. (கசா)

மயிலை களந்சிக்கண்ணன் செம்மறைபன் கதப்பன் — வென்றி
மஞ்சள்வாலன் கூடுகொம்பன் வகைக்கனந்த மா
இயல்புடனவெவ் வேறுசேர்த்தேன் பண்ணைக்கென வே — பவ
ரெண்ணருங் களஞ்சிபெல் வெடுத்திற் பார்த்து
புயனிகர் கருங்குதுவை பரிக்கிராவி — தனிப்

புழுஞ்சம்பா ருணவாகுழ புழுதிபிடி — டு
உபர்திற மணிச்சம்பா வெண்மினடி வானன் — மற்ற
முளவினாக்குச் சேர்த்தேனிது வுண்மைகா னுண்டே. (கசா)
வாசவன்சொக் கலிகைப்பெத் தண்ணல்கம் பனத் — திரு
வாக்கரு ளுண்டுநீநத் தமாத்திரத்தி — லை
நசனும் பகவுமொன்று கடுந்தனி பே — கடி
பெண்ணருவெல் வினைபுட னேதாச்செய் — ம்
வசது தடத்தள லோர் லீனாரோக்கு வே — னம்மீன்
எருதா மிளங்குமில்க பென்னவுஞ்செய் வே — ன்
காசில வென்றிக் காணொன்றாம் பகவாந் — தொழிந்
கண்டுபாருஞ் செய்வேனிர்தக் காலைபே பாண்டே. (கசா)

உழுவருழல்.

(கவிப்பா.)

கந்த பவசனன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல்
எத்திசையும் போற்றபண்ணைத் தேற்றலி னுர்டேட்டு
உத்தமஞ்சேர் னானேர்க்கு வந்தா னோதுவர்பாற்
சித்த முறவுணர்ந்து செப்பவெனக் கூறினனே. (கசா)

சித்த.

[இ-ம்-முதலி. நாளம்-ஆதி.]

வளர்பிறைப் பஞ்சமி புதன்வா ரம் — பூசம்
வனிசக ளாணஞ்சுப் போக மொ — டு
உளமதி முக்கடக ல்கின மு — காலை
புகையகா லத்திற்கடி வான — லை
ருளிப்புலல் வயதுழ கஞ்ரு மெனக் — கண்டு
கறினர் சோதிட சாத்திரி யா — ி

தளபதி சொக்க விகம்பெத் தன்னால்
தழைக்குல மிதுகா னயினு ரே.

பண்ணை
(௧௪௭)

உத்தர மெனத்தந்தான் பண்ணைப் பள்ள
முயர்க்குப் பணமுது முகமை வப்ப
மெய்ததிடுஞ்சுப் பயன்பூ வன்சங்கா விகக்கு
வேலாயுதன் கந்தப்பன் பாகமறித் தா
முத்தாக்கறுப்பன் சுப்பயன் பெரியசுப் பயன்
முத்தினுன் காஸாடி யிருளான்
பொத்தையன் பிச்சை யாண்டுகண்ணன் ராமன்
பூவன்மரு தன்னின்னச் சங்கரவிங் கம்.

ரென்று
ன்
சொக்கன்
ன்
சேனை
ந
சென்னப்
(௧௪௮)

பூவன்பெரு மான்துங்கன் பெரியகண் ணன்
பூச்சன் சிவத்திருளன் வெள்ளையன்சொன்
கோவல னனந்தப்பன் வாழவந் தான்
குமாருமுததக் கதிரன் குப்பையான்
துவன் மலையா னிரியான் பெரியான் தொத்த
கொண்டமடன் மாடசாமி மண்டைய விவ
காவலன் சொக்கவிகம்ப பெத்தன துறா
காளேரிட்டுத் திரண்டல் வேலாயுரு தார்.

சங்கன்
ன்
முத்துக்
டி
ன்
ர்
பண்ணை
(௧௪௯)

காளேவெருளல்.

அதுபள்ளனைப் பாய்தல்.

வகுக்கு வலம்பூட்டு மொருகாலை
விடம்பூட்டின தரியா னெதிரவே
ஆருக்குமடங் காமலது சேரி
தங்குமிங்கு மாய்த்திருடு படனீ
குற்ற சொக்கவிகம்ப பெத்தன்னல் பண்ணைப் பள்ள
செத்துப்பிடித் தான்குதித் தார்த்துக்குத்தி

செஞ்
நீ
விலா
ரி
ன்
யே

பாரிர்குதித் தோடவுக தியக்கங்கொன் டான்
பன்ன கொல்லாங் கடிமாட்டை பென்னினுரே.

சற்றே
[௧௫௦]

பள்ளிகள்புலம்பல்.

[கவிப்பா.]

பெற்றியுபர் சொக்கவிகம்ப பெத்தன்னல் பண்ணையப
லுந்துளா னேரிடவு மொருகாலை கந்துகுத்திச்
சுற்றுமனது தயக்குற்று னென்றசொற் கேட்
டற்கறகா னேரிருபன் வியரும்வர னாயினரே.

(௧௫௧)

சி க் து.

(இம்.சங்கராபாணம், தானம்-சாய்ப்பு.)

வெம்புலி வந்திடினு மஞ்சமாட் டான்
மேல்வரினும் பயந்துகாற் காதுடல மாட்டாய்
வம்பி யினைவயன் செய்தபோட் டான்
வந்தொரு மாட்டாலே வலுத்தகருப் போட்டான்
உம்பர் பணிசெந் தூரிலிதுக் கார்
மொருவனுளங் முத்தாச்சொ லுதநிபினு ளிருக்கார்
இம்பர்ப்பணி புஞ்சொக் கவிஞ்ச
னெந்திரானரு ளுன்னெதிரை பெழுத்திராய் குடெம்பு.

சிக்க
குற்றம்
பாவு
பெற்ற
[௧௫௨]

மலைபொரினு மனதுமலை யாது
மாட்டுக்காற் திரனென்ன னுறமலை யாது
தலைவியினை யானென்றிப் பாராய்
சாதலித கலவிய காதலிருப் பாராய்
கொலைகாரி முத்தாக்கை மாட்டாய்
குற்றமிது வறியாமுற் கறிஞர் மாட்டாய்
பலப்பரவு சொக்க விகம்பெத்த
பழனவயற் பண்ணையுமும் பன்னகமகம் குடெம்பு.

கின்ன
செய்யுஞ்
வத்த
னெந்திரார்
(௧௫௩)

பள்ளனெழுத்திருத்தல்.

(கவிப்பா.)

சப்பிரபல ராமனிகர் சொக்கலிங்கப் பெத்தன்ன
லொப்பரிய பண்ணைக் குரிய குடும்படியான்
செப்பரிய மெய்க்கிறக்கல் திர்த்தபண்ணை யான்வாக்கன்
டப்பொழுதே யுன்னிபெழுத் தம்புயத்தான் போற்றினனே. (௧௫௪)

பண்ணைத்தலைவர்க்கறிவித்தல்.

சி ந் து.

(இ-ம் காமபோதி. தாளம்-ரூபகசாய்ப்பு.)

பண்ணையி னோயுன் பதம்பணித்தே னுண்டே — முசம்
பார்த்தவுடன் கிறக்கமுற்ற பயத்தணித்தே னுன் டே
மண்ணிலுந்தன் கருணையினால் வடுவிலக்கா னுண்டே — சாயி
மலர்ப்பாத துதியெனக்குக் கடுவிலக்கா னுன் டே
திண்ணமுள்ள மாமெம்மைத் திவ்விலைமா டாண்டே — அது
சிவிலைநிற மன்னிறத்தோர் மறுவிலைப தான் டே
அண்ணலெனஞ் சொக்கலிங்கப் பெத்தனவேன் பண்ணை-யுந்தன்
அடியெனைக் குத்தவிலை பனுத்துன்புற்றே னுண்டே. (௧௫௫)

இனிமேனான் பிடிக்கிறேன் கொம்பினைத்தட்டுவே னுண்டே-மட்
இதுவெனக்கோர் மகமயின்றே பேர்க்கட்டுவே னுண்டே [௧
தனியெதிருஞ் செடிப்போடுந் தாவுங்குதித் தாண்டே — வந்து
தலைவனைக்கு முன்பிழப்பேன் சாயிதுதித் தாண்டே
முனையுடைய கொம்பினைக்கு முன்மறிப்பே னுண்டே — பது
மோதாதென் றனைபெனவு முனைகுறிப்பே னுன் டே
வனசமுத சொக்கலிங்கப் பெத்தன தயாலு — பண்ணை
வளருமொருக் காலுமினித் தளர்விலைக்கா னுண்டே. [௧௫௬]

(கவிப்பா.)

சொர்த்தபள்ள விவ்வாறு துன்னி யெழுதல்கண்டு
கூத்தனிரு பன்னியருல் கூருமின்ப முற்றிருந்தார்
வந்தலென வந்தசொக்க லிங்கபெத்த னேந்திராதுரை
பூத்திருத்தார் போற்றிப் பிபாருகமல்போர்த் தாடினனே. (௧௫௭)

சி ந் து.

[இ-ம்-பூபாளம். தாளம்-அடசாய்ப்பு.]

பண்ணை யார்முன் பெதிர்ந்த படித்தான் இன்னப்
பள்ளி வகனங் கண்டு நடித்தா ன்
வண்ண முலைபைப் பார்த்துச் சிறித்தான் அவன்
மயக்க வெறியிக் கத்தரித் தா ன்
கண்ணன் சொக்க லிங்கப்பெத் தண்ண லுபர்
கம்ப ளவாக் கருணி னு லே
நண்ணி பெருதைக் கட்டிச் சேர்த்தான் பாரி
டைத்திக்கொண் டேரிடத் துற்றூர்த் தான். (௧௫௮)

ஏர்ப்பூட்டித் தெய்வங் களைத்தொழு தான் பல
கோருட னேமுன்னே ராயுழ தா ன்
பார்க்குட் கொழுப்பநி யச்சென் றான் கோ
படைச்சா னுழவு முகவென்ற ன்
நீர்ப்பாய்ச்சி நூற்று விரையிட்டான் விட்ட
நீரை மறுகான் வெட்டிவிட் டா ன்
ஆர்க்கோன் சொக்கலிங்கப் பெத்தன் னால் பண்ணை
படியான் முனைமுதல் கண்டன னே. (௧௫௯)

முனைக்கொட்டல்.

(கவிப்பா.)

பண்ணையா ருக்கெயம்பிப் பபிர்கன் வளர்ந்தேற
வண்ணமுனை எட்டாத்தி மாதினுக்கும் கொல்லகொண்டான்

௧௮

பொய்கைப்பள்ளி.

கண்ணருள்சே லாயனுக்குங் காண்கட்டு கேர்த்துசெய்தா
னண்ணன்சொக்க லிங்கப்பெத் தண்ணல்பண்ணப் பள்ளனுமே.

கொம்மிச்சிந்து.

துங்க மிகும்பொய்கை யம்பதியான்
சொக்க லிங்கப்பெத் தணனிதியா
பொங்கு பெரும்பண்ணை பாண்டவரே
போற்றுகி னோடை தாண்டவரே
கேற்ற படிமனம் பூண்டவரே.

வளர்
ன்
யும்மைப்
எங்கட்
(க௭௩)

அங்கணி ஈட்டாத்தி பைப்பாரு
பழைக்கவந் தேமங் கேவாரு
மங்கை வருள்புரி வாள்வாணும்.
மாரிலெவ னுமக்குவே னும்
பார முகைநல்ல தாய்த்தோனும்.

மும்மை
ம்
பள்ளி
நல்லி
(க௭௪)

லிசைக்கும்பல் லழகுக்கு முமைச்
வேண்டு கிறுளவ னீண்டபல்
ஆசைப்பட் டாங்கிட லாமோ
ணந்தா வருகிறு ளாண்டவரே
யிந்தா தருகிறு ளாண்டவரே.

செல்லி
லி
சேருங்கா
முலை
(க௭௫)

கசப் படாதிவள் சாத்தன் பள்ளி
கொண்டைக்காரி வம்புச் சண்டைக்கா
நேசப் படாதிருத் திராரு
செருக்குவான் காணி ராண்டவ ரே
பெருக்குவாள் காணி ராண்டவ ரே.

கோணத்
ரி
லும்மை
ஆசை
(க௭௬)

பண்ணையான் டார்முதம் பாருங்கடி
பார்வதி ராமாயி வாருங்க
கண்ணழகுங் கோண வாயழகுங்

பிச்சி
டி
கண்டு

பொய்கைப்பள்ளி.

௧௯

கைதட்டிக் கொம்மி படியங்கடி
மெய்தட்டிக் கிந்து படியங்கடி.

அவர்
[க௭௭]

மொண்ணை நுகழு கொடைக்காது
மொக்கைப்பல் லுய்வயிற் றுச்சாது
எண்ணிய லிங் - புரோமம
மெலாஞ்சொலிக் கைகொத் தட்டுங்கடி
சொஞ்செய்த நீ கொம்மி கொட்டுங்கடி.

நீண்ட
ம்
மெட்டு
ஒர்
[க௭௮]

தாடிப்பிச் சன்மகன் மேந்தன்
சாய்த்துச் சாய்த்துக்கொண்டு கோக்குவ
மாடத்தி பையுற வாக்குவதுத்
வரிசை யாப்பினை பாடுங்கடி
பெருமை யாப்பிந்து பாடுங்கடி.

னாடிக்கடி
துடி
சொலி
மிரு
[க௭௯]

வேடிக்கைத் காரி யிருளாயி
வெள்ளைச்சி ராக்கி மகமா
ருடிக்கும் பண்ணையான் பாருக்கு
சொல்லித் துதிசெய்து போற்றங்கடி
நல்லிசைச் சந்தையிற் சாற்றங்கடி.

பச்சை
யி
மங்கனஞ்
கொம்மி
[க௮௦]

எருதுகட்டு.

(கவிப்பர்.)

நிசைக்கியான வான்சொக்க லிங்கப்பெத் தணந்திரைய
நிசைக்கொன்பண்ணைக்குடும்பன் செப்புதொக்கக் கொண்டயருள்
நிசத்தானன் டார்மொழிபேர னேர்ந்த நெருதுகட்டு
வசத்தான் மனக்கந்தான் மன்னொன்னங் கடினரே. [க௮௧]

சிந்து.

(இ-ம். சங்கராபாணம், தாய்-அடசாய்ப்பு).

கொல்லங்கொண்டய் பன்றனக்கு

கடிப்பொங்க லிட்டுப்

னோடிதேகே மெட்டெ

சோடித்தெது விட்டு

கும்பிட்டெரு தினைப்பிடிக்க

தெம்பிட்டெருப் பட்டு,

வல்லதா ளங்கொடி

மாடுதொழும் பூட்டிப்

ராடியங்கல் காட்டி

நீடுகினை மூட்டி

மருதநல்லப் பறையொலிப்

மாமலர்கள் குட்டி,

செல்லெனவே யார்ப்பரித்து

சென்றெதிரும் போது

கின்றவர்கள் மீது

முன்றிருகி மோது

செலுத்துதலுங் கண்டதட்டி

செப்பலுற்றார் வாகு,

தொல்லுலகாள் சொக்கலிங்க

பெத்தணகு போன்

குத்தருவு தாரன்

சித்தமகிழ் மாரன்

சொல்லினைக்குங் குடும்பன்முந்தி

தொடர்ந்தனவல் விரன்.

க்

பின்முன்

கிடாய்

வெட்டிக்

த்

கைய

பள்ள

பிக

கெடு

ப

ச்

வரு

துள்ளி

திறன்

ச்

ப்

கலிக்

மின்னார்

பண்ணைச்

த்

[௯௦]

கதப்பண னுதுமுதலே

பன்சுப்பயன் கடிச்

வன்புனைசெய் தோடி

முன்புருதித் தாடிச்

கட்டியனைத் துப்பிடித்த

முட்டிமுன் சாடி,

பொருப்பெனலோ ரொருதவன்

பூலிகொம்பைப் பிடித்தான்

சோலிசித்து படித்தான்

பாலனிதழ் மடித்தான்

போரொருதை யவன்பிடித்து

பாருலி னடித்தான்,

மருப்பினைய விசைதொட்

மருதன்மெய்லத் துதித்தான்

கருவென்றைய மதித்தான்

தொருகுகை குதித்தான்

மறிச்சான்வல் லெருதுமுற்ற

வனங்கமனங் கதித்தான்,

தருக்கரசோக் கலிங்கபெத்

னோன்றிதுரை ராச

வாய்த்தருவ போச

லாய்த்தபொய்கை வசன்

தழைக்குமென்றான் பண்ணியினு

சகலருக்கு ரேசன்.

நாதுநடல்.

[கலிப்பா]

தாய் மதுரேசைச் சொக்கலிங்கப் பெத்தவன்வல்

வாய்கைமமன்வன் பண்ணியினுன் விரிசைமன்வர்க் கிப்பத்திவிடி

ப்

கினை

விடை

கையாற்

ர்

து

பள்ளச்

பயல்

மற்றோர்

ப்

டு

கெரு

பிடித்

புதை

ம்

த

வாய்க்

வாய்கு

பண்ணை

ன்

[௯௦]

மீயுயரு நாந்துகட வேண்டு பருவமிதென்
தேயுமுத்தா எங்கேட்டங் கெழுந்தான் குடும்பனுமே.

[௧௭௨]

சித் து.)

(இ-ம்-அருட்டி. தானம்-ஆதி.)

சிங்கஞ் சொக்க விலகபெத்த
துங்கன் பண்ணை வயல்முற்று
கின்னத் துரைமாப் பிள்ளைத் துரைமா
செஞ்செந் பண்ணை வயற்பற்று
எங்கு மூன்று தாமமுத
வினைவிட் டளறு படவு
இடைபி லாமற் பரம்புதட
யினான் னுற்றை கடவு
அங்குள தெய்வங் கணக்கை கூப்
யடுத்துப் பிடுக்கு நாற்றி
அணிமுடிக்கித் தனைபெனத் தொடு
தெக்கி யப்புறஞ் சேற்றி
தங்கடங்க னூற்று முடி
தவறி டாமற் கலப்பின்றி
சுற்றுகெருங்கி டாம வினையா
மூற்றும் பதியும் பள்ளீரே
சுற்றும் பதியும் பள்ளீரே,

க
ஞ்
ர்
ம்
த
மே
வி
மே
பி
செ
த்
லே
கை
ச்
ப்
கின்று
[௧௭௩]

மீனாட்சி பன்னச் சோலைச்சி ராக்
வேண்டு கொப்புளி தெய்வா
விசின்னு மாரி நிராஞ்சா
வெள்ளி பூவி ராமா
கானேற்றருழ லணைஞ்சி சாத்
கதிரி வையம் மாவன்

கி
னை
ள்
பி
தி
வி

காரியுமஞ்சனைப் பேச்சி கல்தை
காகுப் பாபி யாவு
மானேற் தகிழிச் சிதைபூச்
மகிழ் பிராட்டி யழி
மயிலிப லலங் காரிபல
மாங்குயிற் மொழி பேசி
பூரூட் டாகச் பணிந்து நினமு
புகழ்ச் சொக்க விலகப் பெத்தன்ன
புரணன் பண்ணை நாந்து கடு
வருதல் பாரும் பள்ளீரே
தருதல் பாரும் பள்ளீரே,

ங்
கை
சி
ப
ரு
பே
ம்
ங்
கி
பின்பத்
[௧௭௪]

[கவிப்பா.]

இரவணர்பொற் குருசொக்க விலகபெத்த னோன்றிரகோடைத்
கருணாவன்னல் பண்ணைக் கழனி கலையினி
லாவா தெக்கிலகத் தக்காடுங் கொக்குமுயர்
மருவு மணிகாடும் வயற்புனதுட் டோன்றினவே.

[௧௭௫]

சித்து

[இ-ம். காம்போதி. தானம்-ஆதி.]

தொக்புகழ்ப் பொய்கை பூரிஞன்
மூல்கை பம்புபத் தாரிஞ
துங்கனெதுஞ் சொக்க விலக பெத்த
செங்கன் காப்பண்ணை கடச்செய்

கமற்
ங்
ன
தெ

கண்ணச் சின்னிரொன் படவு
எங்குற் பாம்பைக்கன் டோடவு
கலையத் தொழிக்கு விழுக்கவுச்
வடிவட் தெத்தமி மொழுக்கவு

கீரு
ம்
துடை
ம்

மெக்கத் தனத்தைப் பிடிபென்கு
பல்லிட் துதழைக் கடிபென்கு

குத்தன்
ங்

மேவப் பயலுய் கசவு
கோவித் தவனை பேசவு

மவள
ம்

பல்லுச் சாத்த னதுகண்டு
வில்லைப் போய்விடு தெனலின்
பன்னத் கடலீர் முள்ளியொதுக்கி
படுக்கச் சொல்கிறான் பள்ளீரோ
விடுக்கச் சொல்கிறான் பள்ளீரோ.

வுன்ன
டு
ற்
யுடை
[களது]

மரகதமயி லேறு வேள்
ழிருபொழு தினுக் கூறுவோ
மணிமவு விபன்சொக் கலிங்கபெ
தனதுரை பண்ணை நடச்செய்

புக
ன்
த்
தே

இருளியைப் பிச்சன் கூப்பிட்டா
மருளி லவளு மாப்பிட்டா
வச்சுக் காட்டிக் கிட்டப்போய்ப்
பேச்சிற் கூட்டி யெட்டப்போ

னவன்
ன்
பல
ய்

பொருமுலை ரண்டுந் தாங்கவு
சரியில் லென்றுபின் வாங்கவு
போய்ப்போய்ப் பின்னும் பிடிக்கவும்
வாய்ப்பி விதழைக் கடிக்கவு

மிடஞ்
ம்
பிடி
ம்

கரையடி முடுக் கோரமாய்ப்
திருவரும் வெரு நோமாய்
கருத்தப் பாம்பைத் திறந்துதிறந்
காட்டுதல் பாரும் பள்ளீரோ
லாட்டுதல் பாரும் பள்ளீரோ.

படுத்
க்
து
பய
[களௌ]

சொக்கலிங்க பெத்தனை தென்னன்
சக்கிரபதி தருங்கொடைக் கன்னன்

செக

சோத ரன்சில சாமிமற்பு
பூதான் பண்ணை நடச்செய்

ப
தே

பக்க மிரண்டி னுஞ் சாத்தியு
சக்களத்தி பிச்சி காத்தியு
பண்பண முறை கூறவும்
னணைய மனது தேறவு

மவள்
ம்
வ
ம்

சிகென வந்துவர் தடுக்கவு
காக்கரங் கொண்டுடை விடுக்கவு
சிறுக்கெ ளங்குல் முடவும்
முறுக்கிப் பாலக் காடவு

மவ
ஞ்
விசை
ம்

அக்கணமே ஸந்து சின்னதுந்
சக்கனாக் கறுத்தக் கொன்னது
அடுக்கெந்தவர் திழுத்திழுத்துக் கொ
டணைக்கிறார் பாரும் பள்ளீரோ
விணைக்கிறார் பாரும் பள்ளீரோ.

தடிச்
ம்
ண்
ருளி
[களௌ]

தருசிகரிப தனத்தி னார்
முருமை பறிகிற் பனத்தினு
தனாபுகழ் பொய்கை பூரினார்
துகாகள் பண்ணை நடச்செய்

தமி
ர்
சின்னத்
தே

திருவன் பென்னியை வரச்சொன்னு
னிருமுலைப்பந்து தரச்சொன்
சென்தெநீர் சொல்லித் திரும்பினு
பனந்தனைக் கண்டு விரும்பினு

வன
னன்
என்கே
ன்

இருவரு மொன்று கூடினார்
மருவ வேரிடந் தேடினா
இதுகண்டு முதற் கூப்பிட்டா
பதுமக் காத்திற் காப்பிட்டா

கடி
ர்
னவன்
ன்

ஒருவர்க் கொருவர் வாதிட்டார்
மருவு விரக மீதிட்டார்
உடையை யிர்ண்டு பேருங்கரங்கொ
டுரிவது பாரும் பள்ளீரோ
விரிவது பாரும் பள்ளீரோ.

செகதல மகிழ் பாக்கிய
நிகர்சொல் லரிப யோக்கிய
சீர்பெரு கிஷமாப் பிள்ளைத்து
மார்பண் ணைவய னடச்செய்

மிகவு மோர்முளந் தாழுவே
சகிவி முலைமுன் விழ
விழித்து நாற்று கடுதலு
தொழிக்கு ளதவும் படுதலு

மருடியா மென்று பேசவு
மிகவுற்று மனங் கூசவு
மள்ளன் பிச்சன்கைக் கொள்ளவுக்
துள்ளி ராமலே துள்ளவு

பருடிச் சங்கன்வந் திழுக்கவு
தகலப்பை யென்று முழுக்கவு
படிக்கு ளேருணிந் தெடுத்துக்கக் கத்
விடுக்கிறான் பாரும் பள்ளீரோ
விடுக்கிறான் பாரும் பள்ளீரோ.

துதிமிருசொக் கலிங்க பெத்த
ரதிபதி மர பினிலுளா
ஞாவான்க ளெனுங்கம் பனத்
விரர் பண்ணை நடச்செய்

நெஞ்சில்
ர்
ண்
பல்குல்
[௧௭௧]

மென
ர்
ண்
தே

வள
வே
மந்தத்
ம்

காண்
ம்
காத்
ம்

மென
ம்
தி
துகில்
[௧௮௦]

ண்
ர்
து
தே

புதியவன் பள்ளி சின்னியைத்
மதுனி யெனவுந் துன்னி
பேய்ப்போ யெதிரோ நடிக்கவும்
சாய்ப்பொரு முலை யிடிக்கவு

கதிரியோம் போய்கின் றான்
யிதுபெருத்ததிப் படியென் று
கனத்த படிக்கல் குலுமுண் டெம
மனத்தின் மதித்துச் சொலிக் கொண்

அதனை யறியத் திறப்பட்டா
குதிகுதித் தங்கே புறப்பட்டா
அவளுடன் பேசிப் பேசிக்கொண்டு
வாக்கிறான் பாரும் பள்ளீரோ
நீக்கிறான் பாரும் பள்ளீரோ.

அதிபதி சொக்க லிங்கபெத்த
நிதிபதி மன மகிழுவோ
அடுத்து ளோரை யாமார்பண்
தொடுத்து நிரையாய் நடச்செய்

பொதிலி னாத்தி வள்ளியு
மதுனி சாத்தி வெள்ளியு
பூலி பேத்தி பொன்னியுஞ்
வேலி காத்தி யன்னியு

சதிரு டன்னினை யாடவு
பதுமும் பதுபேர் கூடவு
சாத்தி சிங்கனை நோக்கவும்
வாய்த்து தென்றுடை நீக்கவு

எதிர்கண்ட கரும் பாம்பையுங்
மிதுவென்று முலைக் காம்பையு

தொத்தன்
யே
பெரி
ம்

முலை
ன்
ன்
டு

நொரு
ன்
ற
துகில்
[௧௮௧]

ண்
ர்
ணை
தே

மவள்
ம்
சங்கி
ம்

மிரு
ஞ்
பயல்
ம்

குட
ம்

இணைத்தம் பாம்பைப் பிடிக்கக்
டணைத்த டைக்கிறுன் பள்ளீரே
பிணைத் தடைக்கிறுன் பள்ளீரே.

மன்னவன் சொக்க லிங்கபெத்த
தென்ன வன்மதி மந்தி
வாச வன்சிவ ஞான மால்சி
பூச கன்பண்ணை நடச்செய்

பொன்னி தொழிக்குள் மிதிக்கவுஞ்
மன்னி நாற்றுப் பதிக்கவு
பொருமுலை ரண்டுத் துள்ளவுமிது
திருளன் விரகங் கொள்ளவு

சண்ணை சொல்லிக் கிட்டவா வென்றான்
கொன்னி யிதோவாராள் போவென்று
சகதிபை பெடுத் தெறியவு மல்கு
புகவும் பலரு மறியவு

உன்னிச் சேலையாற் றுடைக்கவு
பின்னைப் பின்னைப்போ யடைக்கவு
உடையுஞ் சேறு துடையுஞ் சேறுப
டொழிக்கிறுள் பாறும் பள்ளீரே
வழிக்கிறுள் பாறும் பள்ளீரே.

மகபதி சொக்க லிங்கபெத்த
செகபதி சிலை ரகுப
மகிழுந்தானு பதிகம் பிர
மற்று னோர்பண்ணை நடச்செய்

முகமதிநிக ராச்சிக் கும்
பகவதி பச்சை பேச்சிக்

கரங்கொண்
யொன்றாய்ப்
[கஅஉ]

ண
ரி
வ
தே

சேலை
ம்
ந்
ம்

மொண்டித்
ள்
ந்
ம்

மது
ம்
ட்
கையால்
[கஅங]

ண
தி
தி
தே

பிச்சி
கு

முருக்கி தழக்கனி வாயென் றார்
மருக்கமழ் தென்னங் காயென்று

புகலு முறையைச் சாததனும்
மகனி ருளனும் போத்தனும்
போதக் கேட்டுக் கூடின
சோதிக்க வென நாடின

அகமகிழ்ந் திதழ் கடிக்கவும்
மிகவினிப் பெணக் குடிக்கவு
அதுகண்டு முலை வெகுமண மெ
வசைக்கிறார் பாறும் பள்ளீரே
விசைக்கிறார் பாறும் பள்ளீரே.

கண்ண விரகுஞ் சொக்க லிங்கபெ
தண்ணல் மகிழுஞ் சேரு
காயர் காட்டுக் காலிந்தர்
பூர் பண்ணை நடச்செய்

வெண்ணி ரூவி கானென்றார்
கண்ணிற் கானலா மாணென் று
மெல்ல நடர்து வாவென் றார்
நிலை கோக்கிப் போயென்று

பண்ணித் தறுப்பு முத்தனும்
கெண்ணைக் தறுப்புச் சித்தனும்
பாவி காணிவன் ரூபியல்ல
பாருஞ் சோதனை நீர்மெல்

வண்ணக் கொங்கை பிரண்டும் பிடித்து
கண்ணிற் கட்டி வரச்சொல்
வாய்த்து தெனச்சென் றிழுந்துப் பா

முலை
ர்

பிச்சன்
ம்
நிதைச்
ர்

ரச
ம்
ன
மார்பி
[கஅச]

ந்
வை
பொய்கை
தே

காலைக்
ர்
சில
ர்

விளக்
ம்
ப்
ல

க்
வி
லை

வடிக்கிறார் பாரும் பள்ளீரோ
குடிக்கிறார் பாரும் பள்ளீரோ.

நின்று
[கஅடு]

சந்தர வான்சொக்க லிங்கபெத்த
மந்தர திண்டியன் மகிழுவோ
சோமன் கணக்குச் சீனிமந்
பூமன் பண்ணை நடச்செய்

ண
ன்
ப
தே

பந்து முலைவள்ளி யாலடி
பண்ணை நிறம்பவாய்க் காலடி
பழனவரம்பு திருத்திச் சாவி
மேவு முகவென் மெண்ணி

வாழைப்
ப்
ட்
பே

சந்தன் மகன்சங் கனிமூக்கவு
சந்தவே னைபதம் வழுக்கவு
கைகொண் டணைக்கி ருப்போற் சீழ்விழ
செய்து தொழிக்கு னேயவ

மவட்
ம்
ச்
ன்

சந்தமுலைமே ழிபிழிக் கவு
ஞந்துடை ரண்டையு மடிக்கவு
சாரங் கொழுவிட் மெழுகுரூன்ப
லேனாப் பாரும் பள்ளீரோ
சீனாப் பாரும் பள்ளீரோ.

மவ
ஞ்
ய
யுழுஞ்
[கஅசு]

வட்ட முலைமத ரதியி னுன்றி
பெட்டு மலிபுகழ்த் துதியின
வளர்புகழ்ச் சொக்க லிங்கபெத்த
துளப மால்மகிழ் யோகவா

சை
ன்
ண
ன்

இட்ட மிகுசிவ நாமன
மட்டவிழ் மாமலர்த் தாமன
இனிய மால்சிறை மீட்ட லிங்கவி
பனகை னன்பண்ணை நடச்செய்

மித
ம்
ற்
தே

குட்டை யடைக்கலங் காத்தியும
மொட்டையன் மைத்துன னுத்தியு
கடிச் சிரிக்குஞ் சிரிப்பிலே
யாடித் திரிசஞ் சரிப்பி

பள்ள
ம்
வின
லே

கட்டை யிளம்பனை யடிசிலே
விட்ட வெறிக்கள்ளுக் குடியி
கடிதடத் திற்கை போடவும்
கடி துடிக்கிறான் பள்ளீரோ
மடி பிடிக்கிறான் பள்ளீரோ.

சாணன்
லே
பயல்
அவள்
(கஅஎ)

(கவிப்பா.)

மக்கள் கிளைஞர்மதி மந்திரிவின ஞானமுதில்
கைக்களிது தேர்பரிசு லான்பலவெல் லாஞ்ஞழச்
சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் கொல்லுலகா ஞம்புகழ்ப்போன்
மிக்கபண்ணை நூற்றுலயன் மீறிமே லேங்கியதே. (கஅஅ)

சிந்து.

[இ-ம். ஆனந்தபாவி. தாளம் ஆதி.]

கணைவிட்டுப் பதித்த பயிர்நேறி
நாளுக்கு னாள்பச பசப்பேறி

யொரு

அடிசெருங்கிப் பருத்துக் குருத்துவிட்டு
வாகி யுயர்ந்துயர்ந்தமேன் மேலிட்டு
புடையின் முழைத்தகனை கரைப்போக்கி
பூம்புனல்கள் வயலெல் கணுந்திதக்கி
வடிமேற்சொக் கலிங்கப்பெத் தண்ணல்பண்ணைப்
வாடாமற் பயிர்களை வளர்க்கலுந் றான்.

முதிர்
நறும்
பள்ளன்
(கஅக)

மரகதம்போ லேபல குலைபறித்து
வாகிப் பழுத்ததங்கம் போல்விரித்து

முதிர்

நிறைநிறை யாயினத்துங் குலசாயந்த
நிறமேயில் லாதபடி தாள்காயந்து
விசிறீ துலிலக்கிப் பருவங்கண்டு
மேனி வதிகங்காணு மெனவுட்கொண்டு
காதரு சொக்கலிக்கப் பெத்தனதுரை
காணுக்குக் குடும்பன் கூறினானே.

பச்சை

கெல்லு

பண்ணைக்

(௪௬௦)

விளைந்தபின் செட்புஞ்செய்தல்.

நன்னுட் குறித்துக்கதி ருறுப்புகிட் டிப்
நன்றாய் முறுக்கியி யரியா விட்டுத்
துன்னும் பலபலவாய் கட்டுக்குக் கிக்
துக்குமுன் புற்காடத் தனையும்வெட்டி
மன்னுங் களம்பெருக்கி நீர்த்தெளித்துத்
வாரிக்குப்பை பொதுக்கி மனங்கனிதது
தென்னன் சொக்கலிக்கப் பெத்தண்ணல் பண்ணை
செழிக்கக் களத்திலவிநித் தடிக்கலுற் றார்.
அடித்தநெல் லத்தனையும் முத்துவேறு
தணிபால் வகைகளைப்போற் குவியேற்றிப்
படிக்குளம் பாரம்பல பலவுங்கண்டு
பண்ணையி னொருக்குப் புகூர்தான்விண்டு
தொடுத்தநெல் லனைத்தும்பார்த் தளக்கவென்றான்
தொகையனைத் தையுன்றாய் விளக்கவென்றான்
குடக்கோன்சொக் கலிக்கபெத் தணராசன்
கூறினான் மெய்மகிழ்ச்சி மீறினானே.

புரி

கட்டுத்

துர்த்து

நன்றாய்த்

(௪௬௧)

நெல்வே

பள்ளன்

கண்ட

புகழ்

(௪௬௨)

நெல்லளத்தல்.

(௪௬௩பா.)

பண்ணையார் சொற்படிக்குப் பள்ளன் பொலிபொலியென்
நெண்ணூரும் பாரமெல்லா மேற்றகணக் குப்படிக்கு

வண்ணவண்ண நெல்லளத்து மனத்தி லயராமல்
அண்ணன்சொக்க லிக்கபெத்தன் னையுக்கடியா னோதுவனே.

சிந்து.

[இ-ம்-முகாரி. தாளம்-சாய்ப்பு]

நன்னயஞ்செர் சொக்கலிக்க பெத்தண்ண லெ
னாநம்வளர் பண்ணையிற்
செந்நெ லுக்குள்ள செலவுகணத் தினை
செப்புநிதே னுண்டே
மன்னவ னுஞ்சொக்க லிக்கபெத் தண்ண
மன்துங் களஞ்சியத்தே
பன்னிரு லட்சக்கலஞ் செம்மிள
பலசம்பா நெல்லளத்தேன்.
பூமிமகி மூங்குண லவிபே ந
பொருந்து மதியோகன்
சாமிகளஞ் சியத்தெட்டு லட்சக் கல
சன்னச்சம் பாவளத்தேன்
காமகிழும் படிநல்குற் தியாகர் மி
கானசின்னத் துரைமார்
தாமர்களஞ் சியத்தைத்து லட்சக் கல
சாதிச்சம் பாவளத்தேன்.
சொற்றவரா தவர்மாப் பிண்ணாரா
துரைகள் களஞ்சியத்தே
யுற்றிமெயம் பத்தியை யாயிரக்க
ஊசிச்சம் பாவளத்தேன்
சொற்றலர்கித் தங்கள் கம்பளராச
சீரர்காஞ் சியத்தே

ன்

கண்ட

சு

ல்

நாற்றுப்

கி

(௪௬௪)

ம்

சுவ

ஞ்

க்

பசுந்

ஞ்

(௪௬௫)

சு

நன்மை

லம்

ம்

தொகை

எசு

பொய்கைப்பள்ளு.

மற்றில்லைமுப் பத்தியை யாயிரக் கல
வல்லடி யானளந்தேன்.

[ககக]

அம்புவி யெங்குமகி மும்படி வ
ரய்யாமார் தமக்கு
தின்பமுறப் பதினை யாயிரக் கல
சர்க்குச்சம் பாவளந்தேன்

செம்பதுமத் திருவாழ் சிவஞான ம
திரிதன் களஞ்சியத்தே
யைம்பத்தியை யாயிரக் கலஞ்சம்பா
லாணைக்கொம்பனைந்தேன்.

உத்தமர்தா னீபத்சம் பிரதி
யுள்ளதி காரிகட்டு
கொத்தன்சம் பாபதின லாயிரக்கல
கூடியே நானளந்தேன்

கர்த்தொனுஞ் சேருவை காரர் நாட்டு
காணிக்கர் தங்களுக்கு
சித்தமகிழ் பதினா றாயிரக்கல
செந்தாளை நெல்லளந்தேன்.

எங்குமகிழ் பொய்கைக் கற்பகப்பிள்ளை யார்
கென்றென்றும் பூசனைக்கு
குங்குமச்சம் பாவோ ரையா யிரக்கல
கோவிற செலவளந்தேன்

துங்கனுடை யாமுத் தையர்வசஞ் செந்தூர்
சப்பிரமணி யருக்கு
பொங்கியநெல் வினிலா றாயிரக் கல
பீர்ப்பாளை நானளந்தேன்.

[ககக]

பொய்கைப்பள்ளு.

எடு

கல்லவார் தருத்தேவி கட்டாத்
நாயணி பூசனைக்குத்
மல்லிகைச்சம் பாவோ ரையா யிரக்கல
வாரியிடுத் தளந்தேன்

கொல்லைக் கொண்டப் பன்றனக்கு கிதரித
கொண்டிமே பூசனைக்குத்
கொல்லியோ சோழா யிரக்கலஞ் செந்நெ
தொருப்புட னேயளந்தேன்.

தப்பறவே யருளப்பக் கம்மாங்கோ வி
சங்கிதிப் பூசனைக்கு
மிப்போதுரை வாயிரக் கலநெல் வி
விசர்கோ வைபளந்தேன்

சொற்பிசகா தருளஞ் சொக்கவிங்
கவாமித னுலையத்தே
முப்போது பூசனைக்கை யாயிரக் க
மோரன்சம் பாவளந்தேன்.

சந்தரஞ் சேரும்வி னாத்திருள மு
துலையாந் கட்டளைக்கு
சந்தனச்சம் பாவோ ரையாயிரக் கல
தாராள மாவளந்தேன்

சந்தயிரு மதுரா புரிவாழ் சொக்க
கட்டளையிற் படிக்கு
வெந்தையச்சம் பாவோ ராரு யிரக்க
மிக்கம தாவளந்தேன்.

வாசமிகும் பொய்கைச் சத்திரத்தன்
வழங்கி வரும்படிக்குப்

தி
தப்ப
ம்ந்
தொகை
ம்
[200]ந்
நாணு
விக
நாணு
ல
[205]ந்
அபர்
ந்ர்
கல்ல
ல
[202]னம்
பல

தேசமகிழ் முப்பதை யாயிரக்
செஞ்சம்பா நெல்லளந்தேன்

சுலஞ்

தேசமிகும் பலதான தன்மங்கட்
நீள்கவி வாணருக்கு
பூசார்க்கும் பதினேண் னாயிரக்க
பூம்பாளை நெல்லளந்தேன்.

கும்
முயர்
லம்
[205]

என்னுமோர் கோடியே யிருபத்தெட்டு லட்ச
தென்பத்தொன்பா னாயிரக்
செந்நெல்லந் தொருநாறு லட்சக்
சேர்கனிற் செப்பஞ்செய்தேன்

த்
சுலச்
சுலச்

அன்னு புக்கூச் சொக்கலிங்க பெத்தண்
சீமுகனைப் பண்ணையெல்லா
இன்னஞ் செயஞ்செய மங்களவா
யியம்பிநிவி ராண்டே.

ணல்
மிருந்
சு
[205]

மூத்தபள்ளி முறையீடு.

(சுவிப்பா.)

முன்காட்டி வந்தடையார் மேந்திப்பொருங்களத்திற்
முன்காட்டாச் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் பண்ணைமள்ளன்
நின்பாற் பலகணக்கு நேருனாத்தான் மூத்தபள்ளி
என்பேர்க் கணக்கிலையெ யென்றாண்டார்க் கோதினனே. [206]

சிந்து.

(இ-ம். புண்ணுகவராளி, தாளம்-ஆதி.)

ஆண்டவரே புழமுண்டய, வழியடிமைப் பள்ளன்
அடிக்கொருவே டங்கொள்கிறு அவன்கொழுத்த கள்ளன்
நிண்டவிலங் கிசுகாற்புண் ணினுமாற வில்லை
நின்கடினைக் காவராய் நிசயிலைக்கேள் சொல்லை

கூண்டமுலை பினைப்பன்னி கொடுத்தமையல் வெறிபால்
கொள்கிறுனைன் மேலதிக கோபமவள் குறிபால்
பாண்டவர்கோன் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ண லெல்லிப்
படிக்கடவி ராதலிறற் பாருமெந்த னெல்லை. (206)

வள்ளமுலைப் பன்னியரே வாருமனைவோரு
மணல்வாரி பென்றமணல் வாரிபிட்டான் பாரூங்
கள்ளனித்தக் களங்கட்டும் கல்லுண்டைமுன் னின்றான்
கல்லுண்டைநெல் லுனக்களந்தேன் கடகமெங்கே பென்றான்
தொன்னைக்காறு பண்ணையாரென் சொற்கேட்டா ரில்லைச்
அரிமுதப்பண் னையர்க்கினஞ்சொன் னுலடிப்பார் தொல்லை
வள்ளலெனுஞ் சொக்கலிங்கப் பெத்தண்ணல் விட்ட
மாளியநெல் வினைப்பன்னி மனைசேர்த்தான் முட்ட. (207)

பள்ளியரோசல்.

(சுவிப்பா.)

எக்கனுகொண் டாடுசொக்க லிங்கப்பெத் தண்ணல்பண்ணைச்
சக்களத்தி ருதறியேன் சற்றறிந்தே னானுக்கால்
லிக்கல்வார்ப் பண்ணையா வேண்டி விலக்குவெட்டேன்
அக்ககாலவத் தாவினையா னையுமடிப்பேன் குடிகையென்றான்.

சிந்து.

(இ-ம்-கவரோசு, தாளம்-ஆதி.)

இளைய பள்ளி.

சத்தமிடு வானேனடி பொய்கையூர்ப் பள்ளி
சாதிப்பை பறிவேனடி தான்செய்வாய்குள்ளி
மூத்த பள்ளி.

புத்தன்

தொத்தாக்கு வந்தறிந்தி வைப்பா னனக்குப்
சொத்தமுனக் காமாட்டான் முந்தியெனக்கு

பள்ளன்

எஅ	பொய்கைப்பள்ளி.		பொய்கைப்பள்ளி.	எக
	இளைய பள்ளி.		இளைய பள்ளி.	
புத்திகெட் டவளேபொய்கை யூரிலரும் பி	யென்னைப்		சுடெனக் காவையோ பொய்கைப்பள்ளி லண்டி.	யுன்னை
போற்றியுனைத் தூற்றுக்கிரர் போடிதிரும்பி			பிழுக்கவாரான் சாத்தன்மக னிடுபெயர் கொண்டி.	
மூத்த பள்ளி.			மூத்த பள்ளி.	
இத்திற முனதுவைப்பாற் றினின்டக் கு	மென்னை		தேடிவாரான் வைப்பாற் றுளையுன்னை மொட்டையன்	கடிச்
யேசினுலுன் வாயையிவ்வுயோடக் கும்.	(205)		சேரடி யுனக்கியைந்த சிறுவன்கட்டை பன்.	(255)
			இளைய பள்ளி.	
இளைய பள்ளி.			சுற்றுரோச மில்லாப்பொய்கைப் பள்ளிதா சி	பெத்தன்
ஆய்க்கொய் கைபூர்ப் பள்ளிசொல்லு மித்தலூர்	மரி		சக்களத்தி யுனக்குத்தான் தாழ்விதையோசி	
யாதிகெட்டவருளை யுறியுமந்த லூர்			மூத்த பள்ளி.	
மூத்த பள்ளி.			பற்றறவைப் பாற்றுப் பள்ளியின்னாகி ருய்	எந்தன்
பூமிசொல்லும் வைப்பாற்றுப் பள்ளச் சிறுக்கி	வாய்ப்		பள்ளனைப் பட்டா னென்றேதுள்ளு கிரூய்	
பொடுபொடுப் படக்கிறேனிப் போது முறுக்கி			இளைய பள்ளி.	
இளைய பள்ளி.			முற்றுமுற்றும் பொய்கைப்பள்ளி பெந்தனைக்கொண் டு	வசை
காமவெறி கொண்டபொய்கைப் பள்ளிதாங்கி ருய்	அதி		மொழிகிரூய் பள்ளனைக்கொண்டு மொத்துவேன் விண்டு	
கண்டுபள்ளன் வாரானில்லைக் கலவிக் கேங்கி ருய்			மூத்த பள்ளி.	
மூத்த பள்ளி.			சொற்றவரூப் பண்ணையர்முன் னுன்னையிடு வே	செந்தன்
நீருமத னைவைப் பாற்றுப்பள்ளி பிடிப்பாய்	அந்த		சொற்கேளாப் பள்ளனுடன் விலங்கிடு வேன்.	(252)
நினைவெனக் கணுனிலைக்கண் னிதங்குடிப் பாய்.	(250)		இளைய பள்ளி.	
இளைய பள்ளி.			உனக்குத்தான் பொய்கைப்பள்ளி பெரிதான் டா	கொனக்
மாடனை வளையச்சேர்ந்த தறியே னே	பொய்கை		குப்பெரிதல் லடிபொரு ளானும்வேன் டார்	
மன்னியுன் னடத்தை யெல்லாங் குறியேனே			மூத்த பள்ளி.	
மூத்த பள்ளி.			குணக்காதே வைப்பாற்றுப் பள்ளியிபா னே	பிந்தக்
போடிபோடி வைப்பாற்றுப் பள்ளினைபா னே	என்னைப்		கொஞ்சத் தனத்தையிடு பொய்மொழிபா னே	
போலேநீ யாகா யினையகுடி யானே				

இனைய பள்ளி.

எனக்குத்தெரி யும்பொய்கைப் பள்ளியுன் னினம்
ரிச்சைக்கு முடன்படா ரெவரது தினம்

பல

முத்த பள்ளி.

புனற்செறிந்த வைப்பாற்றுப் பள்ளியே னடி,
பொறுப்புக் கிசைந்தமுத்த பள்ளிரா னடி.

பஞ்சைப்
(உருக)

இனைய பள்ளி.

போதங்கெட்ட பொய்கைப்பள்ளி புத்தியில்கு யே
பொறுத்தால் வருமோசொர்ஞ் யிருத்ததொல்லு யே

கொஞ்சம்

முத்த பள்ளி.

ஒதுதல்வைப் பாற்றுப்பள்ளி மனதுட்கொண் டே
உத்தமம்வே றில்கொனீ யென்றெனக்கண் டேன்.

னிதே

இனைய பள்ளி.

சூதியம்பேன் பொய்கைப்பள்ளி புலிசொற்டே வேல் கையெய்து
துணுக்கென வுன்மனஞ் சுழித்தகட வேன்

முத்த பள்ளி.

சொன் சொக்கலிகப் பெத்தண்ணைத் தின
சிந்தையி னினைத்தெல்லாம் வந்தெய்துங் கனம்.

போற்று
(உருக)

வாழி கூற லு.

[கலிப்பா.]

கல்லியுனர் மேற்குலவார் கண்ணெனவுதித்த
தொல்லுலக மன்னப்பிரான் சொக்கலிகப் பெத்தண்ணல்
செல்வயிகு பண்ணையென்றுஞ் செழிக்கவிரு மள்ளியரும்
பல்பலவாய் வாழிசொல்லிப் பாட லிசைத்தனரே.

(உருக)

சிந்த.

(இ-ம்-மத்தியபதி. நாளம்-சூதி.)

சற்பக கணபதியி சர்க்குமக்க ன
செருங்கடற் தரைசெந்துர் னான்கு மக்க
பெழ்புது கடனெக் கோண்குமக்க ன
பூவையம் கயநண்ணி யான்குமக்க ன
அப்புறஞ்சே ரொருநா னர்க்குமக்க ன
ஐந்தருவி னகித்திர் தேவர்க்குமக்க ன
பற்பல நவமுக்கிதோ ருக்குமக்க ன
பதுவையன் நெறியுனர் தேவர்க்குமக்க னம்.

(உருக)

மாநாதுக் கழைமுயின்பெப் பிடமக்க ன
மந்து மெய்க் குருகுருஞ்செப் பிடமக்க ன
பூதநை திபேயிர் கிளைவுறமக்க ன
பூசார் முறவினர் நவமுறமக்க ன
சூதிவான் முறநாமயோம் பிடமக்க ன
சூதன்கன் வறமகிப் பிடமக்க ன
சாதிமுற நவகு திருத்திடமக்க ன
நாமனய னருன்பொருக் பிடமக்க னம்.

(உருக)

சொக்கலிக்க பெத்தண்ணல் பேர்யிகமக்க ன
சொக்கலிக்க திரென்குஞ் சியிகமக்க ன
சொக்கலே முறவினாஞ் சொமக்க ன
சொருமது கிவனெனச் சொமக்க ன
யிதென்பன் வினன்குயி யிகமக்க ன
யிதென் னிதிநிர கியிக மக்க
மக்கன் கிளைமுறம்தோர் குழந்திடமக்க ன
யார்க்கைப் புட்பெருகி வாழ்த்திடமக்க னம்.

(உருக)

[கவிப்பா.]

சொன்னயின்னார் தென்பொய்கைச் சொக்கவிங்கப் பெத்தன் னால்
மன்னு மரசரிமை வாழிசெயம் வா ழி
பன்னுதமிழ்ப் பட்டிரபந்தம் பாமா வினைவா ழி
தென்னப்பிரா நென்னச் செழித்தோங்க வாழியவே. (உகக)

௧-1921AD

1791

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	அரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௭	உ	பாணடு	குலாடு
௨௦	௧௪	நிறந்தரிப்ப	நிறந்தரிப்ப
௪௧	௨	பிருகு	பிருகு
"	௧௨	கட்டுத	கட்டுத்
௫௪	௪	என்...டு	என்...டுதன...த்
௫௫	௧௪	வந்தொரு	வந்தொரு
௭௧	௨௩	வடிவேற்	வடிவேற்
௭௨	௨௩	செற்றவராத	செற்றவிராத
"	௨௫	செற்றவர்	செற்றவர்
௭௮	௧௪	நிருமநி	நிருமநி
"	௧௮	கண்ணிதம்	கண்ணிதம்
௭௯	௧௪	எந்தன	எந்தன
"	௨௦	எனக	எனக
௮௪	௩	செப்பகணை	செப்பகணை

115429